TUNTURILATU I/2008

Njalla seikkaili Pyreneillä

Tunturikerho Njalla järjesti jäsenilleen ja muille innokkaille vaeltajille Pyreneiden matkan lokakuun viimeisellä viikolla. Mukaan ilmoittautui kahdeksantoista retkeläistä ympäri Suomea.

Seutulan lentokentällä suurin osa porukasta tapasi ensimmäisen kerran toisensa. Siitä se matka alkoi.

Barcelonaan saavuimme suurin piirtein aikataulussa eli puolilta päivin. Tryp-hotellimme oli aivan lentokentän tuntumassa. Paikalliselle taksikuskille hotelli oli kuitenkin tuntematon, minkä vuoksi hän kuskasi osan porukasta heti Barcelonaan, hermostui ja jätti heidät keskelle katua.

Kuski ei tainnut tietää, mitä hänen pitäisi tehdä suomalaisille turisteille. Onneksi seuraava taksikuski tunsi paikat paremmin ja hotelli löytyi.



Tunturikerho Njallan vaellusporukka Pyrenneillä.

Sulauduimme joukkoon

Vietimme siestaa paikallisten tavoin ennen iltamenoja La Ramblalla. Keskustaan pääsimme paikallisbussilla, jossa oli elämisen meininki. Paikallisten pulina ja pulputus oli aivan taukoamaton ja siinä mekin pääsimme heti rentoutumaan.

La Ramblaa kiersimme edestakaisin ja ihmettelimme mitä erikoisempia ihmispatsaita. Läheiseen katedraaliin pistäydyimme iltamessun aikaan, jonka jälkeen saimme nauttia vielä paikallisesta orkesterista kirkon edustalla.

Sunnuntaina vuokrasimme pikkubussit ja lähdimme seikkailemaan Saint Marshalliin.

Alkutaival oli hivenen hankala, mutta viimein löytyi oikea moottoritie kohti pohjoista ja Ranskaa. Saint Marshallissa meitä odottivat Tuija ja Kari Björkman.

Pääsimme majoittumaan gasthausiin, jota paikallisesti kuitenkin kutsuttiin hotelliksi. Ruokailun jälkeen tutustuimme lähimaastoon patikoiden. Illan kruunasivat F1-ajot, joissa Kimi Räikkönen voitti kultaa ja kunniaa. Oli aika polleaa olla suomalainen Ranskassa!

Reppu selkään ja menoksi

Maanantaina pakkasimme reput ja lähdimme vaeltamaan koko porukalla roomalaisten aikaiselle linnoitukselle, joka näkyi hyvin meidän pihapiiristämme.

Vaellus oli helppo aloittaa soratietä pitkin, vaikeakulkuisempi polku odotti loppumatkasta.

Kaikki saavuttivat linnoituksen, joka oli noin 1500 metrin korkeudessa. Osa porukasta jatkoi läheiselle huipulle Puig Estelle, joka oli 1800 metriä merenpinnasta.

Ohjelmaan oli suunniteltu myös pyöräilypäivä, mutta se ei onnistunut kuin yhdeltä pariskunnalta. He nauttivat sitäkin enemmän 70 kilometrin pyörälenkistä.

Viinitilaan tutustuminen oli yksi retken ohjelmanumero. Sadonkorjuu oli lopetettu pari viikkoa aikaisemmin, joten emme päässeet polkemaan tai keräämään viinirypäleitä. Mukaan taisi kuitenkin kaikille lähteä pullot aitoa ranskalaista viiniä.



Huippunaiset Anne, Helena, Arja, Maaret ja Raiski.



”Vuoristo-opas” Reijo Paasirova maailman huipulla Puiq de Canigoulla.

Villisika pyrähti juoksuun

Keskiviikkoaamuna heräsi porukan viisi urheinta vaeltajaa tarkoituksenaan huiputtaa Pyreneiden itäisen puolen korkein huippu Canigou ja sen huippu Pulq de Canigou 2784 metrissä.

Pimeällä lähdimme matkaan muiden jääessä nukkumaan. Villisika pyrähti juoksuun kohti turvallista metsää ajellessamme serpentiiniteillä.

Aamuauringon ensimmäisten säteiden tullessa näkyviin aloitimme huiputuksen. Ensimmäinen tavoite oli vuoristohotelli, joka oli noin 2000 metrin korkeudessa. Yllättävän helposti sinne nousimmekin ja tauolla jututimme paikallista vuoristo-opasta, jolta tietysti kyselimme kuka olikaan tämän vuoden F1-mestari. Hän väitti, ettei oikein ymmärtänyt meidän kysymystämme. Taisi olla Alonson kannattaja.

Viimeinen nousu kohti huippua alkoi rivakasti, mutta kun näimme, miten jyrkkä rinne edelsi huippua, taisi jokaisen mielessä käydä toteamus, jonka yksi vaeltajista lausui julki: ”Tuo on hirveintä, mitä olen nähnyt. Tuonne ei kukaan pääse elävänä.”

Seurasimme uskollisesti Paasirovan Reijoa askele askeleelta suuresta pelkotilasta huolimatta. Viimeiset kymmenet metrit konttasimme ylös - kunnon huiputuskuvista ei ollut tietoakaan. Paluu tapahtui aluksi konttaamalla peruutusvaihde päällä. Suuri yllätys oli se, etteivät päidemme yläpuolella kaarrelleet kotkat saaneetkaan meistä toivottua herkkupalaa. Loppujen lopuksi se alastulo oli paljon helpompi kuin matka ylös.

Hotellilla vielä katselimme vuoren upeaa huippua ja nautimme väipalaa. Paluun piti olla pelkää pässinlihaa, mutta kuinkas ollakaan, lähdimme seuraamaan väärää valko-punaista reittiä ja alastulomatka kolminkertaistui. Jotkut porukasta ihmettelivät kovasti erilaisia maisemia alas mennessä, mutta ei siinä enää mikään auttanut. Laskeuduimme naapurilaaksoon. Onneksi isäntämme Kari Björkman antoi kyydin omalle autollemme, joka oli viiden kilometrin päässä.

Yksi mielenkiintoinen tuttavuus retkellämme oli buffetravintola Espanjalaisessa kaupungissa nimeltä Jonqueras, jonne isäntämme vei meidät syömään. Ruokalajeja oli 144, joista sai vapaasti valita mieleisensä ruoan. Hintaan sisältyi lisäksi kaikki juomat. Hinta oli kohtuulliset 15 €. Ähkypuhkuina lähdimme ravintolasta.

Paluumatkalla Barcelonaan teimme pienen kiertoajelun ja kävimme Montserratin vuoristoluostarissa. Luostarissa on tälläkin hetkellä noin 300 munkkia, mutta me emme nähneet heistä vilaustakaan. Montserrat on kuin suuri kasa hiidenkiviä Obelixin varastossa. Se oli upean näköinen paikka ja ehdottomasti käynnin arvoinen nähtävyys.

Paluumatka koti-Suomeen tapahtui ilman suuria seikkailuja ja Seutulassa jätimme jäähyväiset kivoille matkakumppaneille.

Tunturikerho Njalla
Raiski


Luiro Triathlon 6


Löytyihän niitä! 8


Katos kuntoon 10-11


Syksylläkin voi meloa 16

Puheenjohtajan tähdenvälit

Toimintavuoden vaihtuessa on tapahtuneen toiminnan tarkastelun aika. Runsaslukuisen talkooväen ponnistuksin suurimmat työt tehtiin kämppätalkoissamme ja Suomen Ladun leiripäivillä Kiilopäällä, jossa Tunturilatu oli näkyvästi esillä. Vaelluskilpailun järjestämisestä saatu positiivinen palaute sekä yhdistyksemme toiminnan esittelypisteessä esille tuotu näyte osaamisesta ja tekemisestä retkeilyasioissa kertoi yhdistyksestämme paljon.

Uusimman kerhomme Lapinkävijät Owlan toimelias alku Tunturiladussa on tervetullut lisäarvo toimintaamme. Kerhon jäsenmäärä on jo lähes sata.

Tilastojen mukaan yhdistyksemme kokonaisjäsenmäärän kasvu oli viime vuonna vähäistä. Vanhoista kerhoista vain viidellä jäsenmäärä lisääntyi, nollatulos oli yhdellä kerholla ja muilla jäsenmäärä oli laskeva Kehityksen suunta on huolestuttava. Tämän vuoden aikana on paneuduttava pohtimaan , miten toiminta saataisiin myös kerhopaikkakunnilla näkyväksi ja kiinnostavaksi. Toiminnallinen ja tehokkaasti ulospäin näkyvä työ on paras ratkaisu jäsenmäärän nousuun. Kevään kuluessa kerhoja lähestytään kyselyllä, johon saatavia vastauksia käsitellään ja työstetään kesäpäivillä yhdessä. Kerhot ovat tärkeässä asemassa, kun pohditaan Tunturiladun tulevaisuutta, joten toivon, että jokaisessa kerhossa asiaan paneudutaan tosimielellä.

* * *

Pääjärjestömme, 70-vuotias Suomen Latu, aloitti näyttävästi juhlavuotensa tammikuun alussa. Tunturilatulaisia oli sekä juhlimassa että järjestelyissä mukana. Kavtsilaisten erinomainen kädenjälki näkyi juhlapaikan koristelussa. Tunturiladun lähetystö kävi onnittelemassa puheen ja laulun voimalla nuorekasta ja liikunnallista pääjärjestöämme. Onnittelulahjana lupasimme ja olemme jo toimittaneet toimiston väelle lakkoja pakattuna kolmen desilitran rasioihin. Lahja oli mieluisa päätellen saaduista kiitoksista.



Tunturiladun puolesta esitän vielä kerran sydämelliset onnittelut Suomen Ladulle ja kiitokset tehdystä työstä suomalaisten liikuttajana.

* * *

Viime vuoden marraskuussa Enontekiön kunta päätti Tunturiladun tekemän esityksen mukaisesti antaa pelastuspalvelua varten Susikyrölle ja Aihkille osoitenumerot ja tielle nimen.

Susikyröntie-nimi on nyt virallisesti hyväksytty ja kaavakarttaan merkitty. Vanhan kämpän osoite on Susikyröntie 33, uudemman kämpän numero on 27 ja Aihkin numero on 24.

* * *

Maaliskuun lopussa pidettävässä kevätkokouksessa tarkastamme menneen vuoden toiminnan ja taloudenhoidon. Toivottavasti johtokunta saa paljon evästyksiä toimintaansa.

Kevätpäiviä varten oktalaiset ovat antaneet lumitakuun, mikä on paljon luvattu näinä aikoina oikukkaiden säiden johdosta. Yhteisissä tapaamisissa kohtaamme muita tunturilatulaisia sekä uusia että tutumpia, kuulemme ajankohtaista todellista tietoa yhdistyksen ja kerhojen toiminnasta, suunnittelemme uusia retkiä ja nautimme toistemme seurasta. Mukanaolo virkistää.

* * *

Huolimatta siitä onko maa valkoinen vai vihreä tunturilatulaiset ulkoilevat siitä syystä, että jokainen sää on ulkoilusää.

Nähdään laduilla, nurmikoilla, metsässä, tuntureilla, vesillä ja ennenkaikkea kevätpäivillä Joutenlammella.

Hyvää alkanutta vuotta kaikille.

Raimo

Kirsti Päivärinta on poissa



Ikäsusi numero 32 Kirsti Päivärinta on poistunut joukostamme. Hän oli syntynyt 6. 7. 1927 Helsingissä ja menehtyi kotikaupungissaan äkilliseen sairauskohtaukseen 23. 12. 2007.

Kirsti Päivärinta liittyi Tunturilatuun jo vuonna 1948, joten hän kuului heti sodan jälkeen tunturiretkeilyn aloittaneeseen ryhmään.

Saariselkä ja Inarin Lappi olivat Kirstin suosikkikohteita. Tunturiladun kammi- ja siltatalkoisiin osallistuminen oli hänelle itsestään selvä asia. Tunturiladun alkuaikojen toimintaan kuuluivat myös pääkaupunkiseudun keskeisen jäsenjoukon muistorikkaat joulujuhlat eri puolilla Uuttamaata.

Päivärinnan sisarukset olivat aina aktiivisesti mukana. Kirsti osallistui säännöllisesti myös Tunturikerho Kavtsin toimintaan heti sen perustamisesta lähtien.

Merkittävimmän työnsä Tunturiladun ja Lapin hyväksi Kirsti teki seuran naistoimikunnassa, jonka vuosikymmenen kestäneeksi toimintamuodoksi kehittyi 1950-luvun lopulla ensiapukurssien lisäksi vaate- ja ruokapakettien kerääminen ja toimittaminen Lapin vähävaraisille perheille.

Parhaimmillaan tarkkaan valittuihin kohteisiin lähti jouluiloa tuomaan yli 700 kiloa perheiden todella tarvitsemaa vaate- ja ruoka-apua.

Työstään Tunturiladussa Kirsti Päivärinnalle myönnettiin Suomen Ladun hopeinen ansioplaketti.

Tunturilatulaiset tuntevat syvää surua hyvän retkitoverinsa poismenon johdosta ja toivovat myös Pirkko-sisarelle voimia oman taipaleensa jatkamiseen.

Antero Tarvainen

Risto Åhlgren 1.9.1959 - 25.1.2008

Perjantai-iltana meitä kohtasi pelätty suruviesti: ystävämme Risto Åhlgren, Ovtsin entinen puheenjohtaja oli taistellut vaikean sairautensa päätökseen ja nukkui ikiuneen.

Tuntuu pahalta että nuori, alle viisikymppinen keskellä parhainta työuraa toimiva ja urheilua aktiivisesti harrastava perheenisä temmattiin näin pois joukostamme.

Risto tuli mukaan Ovtsin toimintaan nuorikkonsa Minnan kanssa vuonna 1982 ja toimi jo melko tuoreena ovtsilaisena ensin johtokunnanssa ja sitten menestyksellisesti kerhon puheenjohtajana kaksivuotiskauden 1988-89.

Tuohon aikaan sisältyvät mm. susiaiset silloisessa tukikohdassamme Toposessa Uuraisilla sekä saamelaiskäsityötapahtuman järjestäminen Jyväskylässä.

Monet tunturilatulaiset muistavat Riston ryhdikkään esiintymisen meidän järjestämien Tunturilatutapahtumien juontajana ja kuuluttajana.

Näin tapahtui myös TL:n kevätpäivillä Vesalassa maaliskuussa 2006. Se jäi Riston viimeiseksi 'viralliseksi ' tehtäväksi Ovtsin piirissä.

Lokakuisena sunnuntai-iltana 28.10.2007 meillä, Annukka Hietalalla, Aulikki Kuukkasella ja minulla oli ilo vierailla Minnan ja Riston kodissa Laukaassa. Tehtäväksemme uskottiin Ovtsin standaarin luovuttaminen Ristolle.

Vähitellen koko perhe tuli koolle, kun ensin esikoispoika Niko palasi hiihtotreeneistä Varkaudesta (hän oli juuri saanut ajokortin, joten isän ei tarvinnut olla mukana kuten tavallisesti). Sitten kaksostytöt Noora ja Suvi kotiutuivat omista menoistaan.

Isä-Risto oli reipas ja iloinen, aivan entinen Risto, keuhkoihin pesiytyneestä syövästä huolimatta. Muisteltiin menneitä hyviä aikoja ja ounasteltiin tulevia.

Risto ja Minna ovat kannustaneet lapsiaan pienestä pitäen hyvien harrastusten ja etenkin urheilun ja retkeilyn pariin. Niinpä oli mukava tavata nämä reippaat ja avoimet aikuisuuden kynnyksellä olevat nuoret.



Kodin ja keskustelujen tunnelma oli sydämellisen lämmin ja optimistinenkin. Sairauden synkistä varjoista ei paljon puhuttu. Tapaamisen päättyessä Risto saatteli meidät ulko-ovelle. Terassilla palavat kynttilälyhdyt valaisivat hänen hymyilevää olemustaan.

Käden heilautus meille olikin sitten viimeinen. Nyt suru on tullut kohdalle. Toivotamme Minnalle ja lapsille voimia jaksaa eteenpäin.

Ritvis

Logi + Logi + Logi = 30



Hyvää alkuvuotta kaikille tunturilatulaisille. Kuten otsikosta jokainen huomaa, niin Logi täyttää tänä vuonna komeat 30 vuotta.

Toki Suomessa on 9 meitä vanhempaakin tunturikerhoa, mutta olemme silti ylpeitä siitä, että kerho on elänyt aktiivisesti kaikki nämä vuodet, eikä missään vaiheessa ole ollut mitään taantumaa toiminnassa.

Mukana on vielä muutamia perustajajäseniä ja yli 25 vuotta mukana olleitakin on yli kolmekymmentä. Uusiakin tulee vuosittain ja jäsenmäärämme on nyt n. 160.

Juhlavuotta vietämme tietysti juhlien. Varsinaisena synttäripäivänä 19. helmikuuta kokoonnumme illallisen merkeissä Ruissalon Honkapirtille, mikä on varsinais-suomalaisen jalkaväkirykmentin sodan aikana Vienan-Karjalassa rakentama, ja sieltä pois rahtaama upea hirsihuvila. Nyt se seisoo siis pystytettynä Suomen suurimman tammimetsän keskellä.

Synttäreistä reilun viikon päästä järjestämme, yhdessä Turun kaupungin liikuntaviraston kanssa, yleisölle suunnatun talviriehatapahtuman Impivaaran ulkoilualueella.

Jos ei tänne kasvihuonetalven keskelle saada luonnonlunta siihen mennessä, niin toivottavasti tulee edes pakkasia, että lumitykit saataisiin taas käyntiin ja luistinradoilta voisi kerätä aurauslunta.

Ilman lunta talvirieha on hiukan teennäistä. Siinä on kekseliäisyys koetuksella.

Keskikesällä lähdemme sitten juhlavaellukselle Norjaan. Siitä on erillinen ilmoitus tässä lehdessä ja mukaan mahtuu retkeläisiä muistakin kerhoista.

Elokuussa sitten järjestämme Tunturiladun kesäpäivät Yläneen Kalikassa, ja siitäkin on lisää tietoa tässä lehdessä ja varsinkin seuraavassa numerossa toukokuussa.

Muuten juhlavuosi sujuu perinteisissä merkeissä, retkeillen ja muuta mukavaa puuhaten. Viikolla 14 menemme Susikyröön ja Vappuna eli helatorstaina jatkamme viime keväistä Helapyöräilyä Kuninkaantietä pitkin. Nyt mukaan on lupautunut kavtsilaisiakin vihttalaisten lisäksi.

Vanha kulttuurireitti kiinnostaa. Login kotisivuilta löytyy tarkempaa tietoa kaikista tämän vuoden tapahtumista. Pääsääntöisesti kaikki tapahtumat ovat avoimia myös muille tunturilatulaisille, eli tervetuloa mukaan.

Talvea odotellen ja mukavia hiihtokelejä toivotellen (ainakin pohjoiseen)

Pauli



JOUTENLAMMELLA VIIHTYY TALVELLA
Voit kalastella lohikalaa tai pulahtaa avantoon uimaan. Kodan tunnelma lämmittää talven sydämessä, hiihtolenkkien ja ulkoilun välissä. Tervetuloa viihtymään hyvän palvelun ja upean kainuulaisen luonnon keskelle – Joutenlammelle!

Joutenlammen Kurssikeskus
puh: (08) 6873 361
e-mail: toimisto@joutenlampi.fi
www.joutenlampi.fi

JOUTENLAMPI

Tunturikerho Njeallje



Vuoden ensimmäinen kerhotapaamisemme oli lauantaina 26.01.2008 Varkaudessa kerholounaan merkeissä entisen ”kansankeittiön” tiloissa, jota ei nyt parhaalla tahdollakaan enää voinut sanoa samaksi paikaksi, jota se oli neljäkymmentä vuotta sitten. Paikalla oli kolmisenkymmentä kerholaista suunnittelemassa tulevaa toimintavuotta.

Mikkelin kokouksen aikataulua aikaistimme puolella tunnilla eli se alkaa klo 10.00 virallisella kevätkokouksella, jonka jälkeen nautimme yhteisen lounaan Airin valitsemassa paikassa ja sitten siirrymme kulttuurin pariin Mikkelin teatteriin katsomaan Myrskyluodon Maijaa.

Kerholiivitilaus on lähtenyt eteenpäin ompelijalle ja liivit ovat lunastettavissa helmikuun kokouksessa. Kerholiivejä tulee muutama ylimääräinen, jos olet kiinnostunut kerhomme tunnuksena toimivasta liivistä ota yhteys Kariin.

Kerholiivi on ”parannettu painos” entisestä, jos entinen alkaa olla aikansa elänyt, niin nyt on tilaisuus saada uusi sellainen – valmistetaanko kerholiiviämme enää tämän jälkeen on suuri kysymysmerkki.

Lauantain kokouksessa saimme taas kerran huomata, että kerhomme käyttämät opastintaulut ohjaavat hyvin kokoukseen tulijat ja niistä ovat kiinostuneita myös muut ohikulkijat, jos kerhomme kokouksen järjestäjillä ei ole tauluja tarpeeksi, niin niitä voi saada lisää Karilta.

Toimintasuunnitelmasta poiketen lauantain kokous päätti jättää väliin Pieksämäen kokouksen, koska olemme saaneet Ovtsilaisilta kutsun saapua 15.03.2008 yhteisen ulkoilupäivän viettoon Haristuvalle, lähdöstä tarkemmin helmikuun kokouksessa.

Hiihtoviikko Saariselän maisemissa toteutuu viikolla 13 – matkaan lähdemme linja-autolla, jonka koko määräytyy lähtijöiden mukaan.

Auto lähtee Mikkelistä klo 06.00 – tarkempi tieto lähtijöille matkakirjeessä. Mikkelin kokouksen yhteydessä sovimme yhteisruokailun järjestämisestä sekä muista matkaan liittyvistä asioista.

Matkan hinnaksi ilman aterioita olemme laskeneet n. 200 – 250 € riippuen polttoaineen hinnasta ja siitä paljonko perillä ajetaan ylimääräisiä ajoja.

Majoituksen paikat alkavat olla täynnä, mutta jos olet kiinnostunut matkasta ota yhteyttä allekirjoittaneeseen.

Kerhomme yhteiselle juhannus- ja kulleroiden katselumatkalle on ilmoittautunut parikymmentä lähtijää, joten suunnittelut käynnistyvät siitä mihin mennään koska ja miten, lähtöpäiväksi olemme alustavasti sopineet 18.06.2008.

Matkakustannuksista ei ole vielä laskemia, mutta kerrotaan, kun tiedetään matkan pituus ja paikat.

Syksyn ruskamatkapaikaksi joudumme valitsemaan tuttujen omien kämppiemme tilalle jonkun uuden paikan, koska omat kämppämme ovat jo varattuna parhaaseen ruska-aikaan.

Kerhotoimikunta ottaa toivomuksia vastaan ruskamatkaa varten.

Kerhomme taloutta kohennettiin lauantain kokouksessa tuttuun tapaan arpajaisilla sekä poikkeuksellisesti huutokaupalla, johon Helena-taiteilijamme oli antanut Lapin aiheisia taulujaan – Helenalle suurkiitos lahjoituksesta.

Huhtikuun kokous on jätetty pois, koska silloin monet kerhomme jäsenet ovat Lapissa, jokunen toivomus on kyllä tullut, että tapaisimme silloin esim. Pieksämäellä sieltä peruuntuneen kokouksen takia - palataan siihen asiaan myöhemmin.

Monet meistä suunnittelevat tulevan kesän ja syksyn matkoja Lappiin – lehdessä yksi mukava matkan kohde – kämppien talkooviikot, jossa osaavia käsiä tarvitaan moneen hommaan.

Talkoiden lomassa voi vaikka marjastaa seuraavan talven marjat ja muuten vain nauttia mukavasta talkooseurasta. Yhteiskyytejä talkooviikoille on myös suunnitteilla, niin ei tarvitse yksin matkustaa.

Näissä merkeissä toivotan Teille kaikille mukavaa alkanutta yhteistä toimintavuotta.

Kerhoterveisin
Lea - puheenjohtaja

Vihttan touhupäivyristä 2008

38. toimintavuosi alkoi Tapani Rajalan johdolla. Kerhotoimikunta jatkuu entisin jäsenin.

Paljon on taas mukavaa tekemistä tiedossa: Hiihtokausi alkaa 13-17.2. Isosyötteen mukavilla laduilla. Majoitus on tutussa Va-Hi:n majassa lumisen metsän keskellä Pytkynharjulla.

Kerhoillat ovat 31.1., 27.3.,22.5., 25.9., 23.10. Kevätkokous on 28.2. ja syyskokous 20.11.

Hiihtoretki (sääolosuhteiden salliessa) tehdään logilaisten kanssa saaristoon maaliskuussa. Huhtikuussa väki häipyy tunturiin kuka minnekin nauttimaan Lapin lumosta.

Toukokuun alussa on pyöräily Kuninkaantietä Karjaalta eteenpäin logilaisten ja kavtsilaisten kanssa. Huoltoauto kulkee mukana ja retki tehdään omakustannushintaan. Tapanilta saa lisätietoa.

Lokakuussa tehdään ruskaretki Lauhavuorelle. Pikkujouluaikaan on ohjelmassa matka Tallinnaan.

Tunturiladun tilaisuuksien ilmoittamisohjeet löytyvät TL-lehdessä: Okta järjestää kevätpäivät Kajaanin Joutsenlammella, kesäpäivät ovat logilaisten järjestämänä elokuussa Yläneellä ja susiaiset järjestää Alppas lokakuussa Janakkalassa.

Susianomukset pitää jättää elokuun loppuun mennessä.

Vihttalaiset tutustuvat retkeillen ainakin yhteen kansallispuistoon vuosittain. Viimeksi seikkailimme syyskuussa vesisateessa Hiidenportin maisemissa.

Hiidenportin kansallispuisto perustettiin 1982 Kainuun erämaaluontoa säilyttämään. Komeita rotkoja ja aarniometsää, jonka siimeksessä soita ja puroja ylittäviä polkuja.

Meitä tervehti ukkosen jyrähdykset upean ruskan myötä.

Syyskuussa Talaksen maisemia kävi ihmettelemässä kolme vihttalaista. Nuotio ei syttynyt eikä vieheeseen tullut muuta kuin heinätuppu.

Etsittiin myös matsutakea, mutta löytyi kangasrouskuja, Kaisa ja Enni löysivät mustavahakkaita. Paljon oli Talaksella väkeä liikkeellä ja hyvin mahduttiin kaikki.

Pikkujoulua vietettiin syyskokouksen päätteeksi. Anjan ja Kaijan emännöiminä maisteltiin jouluglögiä ja suussa sulavia piirakoita, muutama täytekakkukin taisi hävitä.

Kiitos myös Lailalle yllätyspaketeista.

Tulevana kesänä on tukikohdissa talkoita ja niistä on tietoa TL-lehdessä. Logi täyttää 30 vuotta nyt helmikuussa. Vihttalaiset toivottavat PALJON ONNEA!

Pirkko

Tunturilatu
- erätaitoja
ja elämyksiä

www.tunturilatu.fi
www.kerhot.tunturilatu.fi

Tervehdys Keski-Suomesta

Tänä kesänä on tassuteltu sateessa siellä sun täällä. Eipä silti kunnon helteestä ja auringosta on nautittu myös yllin kyllin. Kaikki säät ovat kuitenkin ulkoilusäitä, sehän tiedetään. Tässä vaiheessa suuri joukkomme harrastaa varsinaista hyötyliikuntaa kun kesän sato metsista ja vainioilta kerätään talteen.

Ovtsilaiset ovat retkeilleet yhdessä Pyhä-Häkissä lintuja bongailemassa. Ahkerimmat lintuharrastajat tekivät elämänsä matkan maapallon toiseen laitaan eli Alaskaan, Kaliforniaan ja Arizonaan asti.

Tuolta retkeltä Tuula tuli sitten ohjailemaan meitä Inarille. Kolmen inkkarin ja Tuulan kajakin kyydeillä seilasimme kahdeksan päivää pitkin ja poikin ihanaa Inarinjärveä.

Eräs ystäväni kertoi säälien seuranneensa Lapin säätiedotuksia, mutta se sääli meni kyllä täysin hukkaan: meillä oli kaiken kaikkiaan erinomainen ja leppoisa melontaretki.

Jos sade vähän kasteli, sen aurinko pian kuivasi. Kirkas järvivesi oli myös ylellistä uintipuuhiin aamuin illoin.



Iltamuotioilla paistui kala ja räiskäleet. Ja tietysti lintuja bongasimme jopa Kaikunuoran kaakkuripariskuntaa myöten.

Paluumatkalla Rovaniemellä vaihdoimme kuulumisia Oulun owllalaisten kirkkovene- ja kanoottiretken vaiheista. He olivat palanneet Nellimiin samoihin aikoihin kun me lähdimme vesille Veskoniemestä.

Nyt odotamme innolla ruskaretken alkamista. Susikyrö täyttyy viikolla 37 ovtsilaisista. Ilmoittautuneita on bussiinkin lähes kolmekymmentä ja osa tulee mukaan omin kyydein.

Ensikertalaisia on monta mukana ja vanhat konkarit tuntevat ja tietävät tunturiharjanteiden mieltä- kiehtovan kauneuden. Retkeilemme ja luulenpa, että Tynnyrivaaran rinteet saavat luovuttaa meille kaarnikkasatonsa syksyisen nektarin valmistusta varten. Ja toivottavasti ruska värjää maiseman.

Sitä ennen tapaamme teitä ystäviä vielä Tunturiladun kesäpäivillä Savossa.

Ovtsin toimihenkilörintamalla on tapahtumassa sellainen muutos, että olen pääsemässä 'eläkkeelle' kerhon sihteerin hommasta. Uutena sihteerinä aloittaa Ulla Kosonen, tunturilatulaisena vielä tuore mutta näihin töihin oikein pätevä.

Antoisia retkiä ja hyvää oloa kaikille toivottaa

Ritvis

Inari Kankainen
Jäkälä-Äytsillä 1982.

Tunturiladun lippu liehui itsenäisyyspäivänä

Tamperelainen Itsenäisyyspäivän perinne on paikallisten kansalaisjärjestöjen lippujen osallistuminen yhdessä Tampereen Varuskunnan ja Tampereen kaupungin kanssa kunniakäyntiin ja seppeleenlaskuun Kalevankankaan sankarihaudalla.

Tunturikerho Kolbma oli tänä itsenäisyytemme 90 v päivänä mukana kansalaisjärjestöjen lippulinnassa kantaen Tunturilatu ry:n lippua. Kantajana oli Helinä Saarinen (Martikainen) ja saattajana Tuula Pyykkönen. Tapahtuma lienee ollut ensimmäinen Tunturiladun lipun julkinen esiintyminen.

Tilaisuus pidettiin tällä kerralla sateisessa säässä tavanomaisen tuulisen lumisateen sijasta. Säästä huolimatta paikalla oli suuri joukko yleisöä kunnioittamassa itsenäisyytemme puolesta kaatuneita sankarivainajia.



Tunturiladun lippua kantoi Helinä Saarinen seuranaan Tuula Pyykkönen.

Seppeleen sankariristille laskivat Tampereen Varuskunnan päällikkö, kenraalimajuri Paavo Kiljunen, Tampereen kaupungin johtaja Esa Kotilahti sekä Tampereen Kansalaisjuhlatoimikunnan puheenjohtaja Matti J Mäkelä.



Musiikista tilaisuudessa vastasi Tampereen Työväenyhdistyksen Puhallinorkesteri.

Sankarihaudan seppeleenlaskutilaisuuden jälkeen liput osallistuivatohimarssiin, jonka vastaanotti kenraalimajuri Paavo Kiljunen. Juhlava tilaisuus päättyi itsenäisyyspäivän jumalanpalvelukseen Kalevan kirkossa.

Timo Tulosmaa

Tunturilatulaiset onnittelivat Suomen Latua

Tunturiladun edustajat kävivät onnittelemassa 70 vuotta täyttänyttä Suomen Latua.

- Koska Suomen Latu on vain yhdeksän vuotta vanhempi kuin Tunturilatu, niin meidän välistä suhdetta ei ehkä aivan voi kutsua emo – poikanen suhteeksi, vaan olemme pikemminkin kuin sisarukset, isosisar - pikkusisar, sanoi **Sirpa Alapuranen** onnittelupuheessaan.

Käsi kädessä kohti aikuisuutta

- Yhdessä on vartuttu aikuisuuteen, vaikka välillä on ollut pientä kinastelua, kuten toisilleen rakkailla sisaruksilla ainakin, mutta tiukan paikan ja tarpeen tullen on aina apua annettu ja saatu, puolin ja toisin. Pulaan ei ole kumpikaan toistaan jättänyt.

- Kuluneiden vuosikymmenien aikana Suomen Latu jäsenjärjestöineen on voimakkaasti kasvanut ja samalla kehittynyt merkittäväksi ja valtakunnallisesti tunnetuksi ja arvostetuksi kuntoliikunnan edistämisjärjestöksi. Nyt kuitenkin ollaan siinä elinkaaren vaiheessa, niin Suomen Latu kuin Tunturilatukin, että tulevien vuosien toimintaan on panostettava ja huolellisesti kehitettävä, ettei sisaruksille tule eteen se viimeinen suhteiden koetinkivi, perinnönjako.

- Mutta me Tunturiladussa olemme varmoja, että suunnitellessamme yhdessä aikaa eteenpäin, pystymme luomaan toiminnallemme elinvoimaisen jatkon tulevaisuudessakin ja että pystymme tarjoamaan houkuttelevan vaihtoehdon monille sisäliikunnan muodoille eli omin voimin ja mieluusti yhdessä tapahtuvan ulkona liikkumisen, vaikka näihin nykyisiin etelän talvisäihin kyllä kaivattaisiin kipeästi uusia ulkoliikuntaideoita.

- Suomen Ladulla on hyvä historia ja pohja, mistä ponnistaa eteenpäin, sanoi Sirpa Alapuranen.

Tunturilatu onnitteli 70-vuotiasta Suomen Latua onnittelukortin tekstillä:

Jokaisen vuoren laelta
avautuu maisema uus,
jokainen uusi haaste
on avoin mahdollisuus.



Tunturilatua edustivat Tommi Avikainen, Iitu Gerlin, Markku Salminen, Sirpa Alapuranen ja Raimo Pahkala, kaikilla susimerkit rintamuksissaan. Suomen Ladusta onnitteluja vastaanottivat Raija Laukkanen, Eki Karlsson ja Raimo Mäenpää. Lahjana onnittelijat antoivat lupauksen suomalaisista metsämarjoista, jotka nekin on jo toimitettu perille.

Lapin Löytäjät

Viime vuonna ilmestyi Veikko Erkkilän kirjoittama ja Levi- Kustannuksen kustantama LAPIN LÖYTÄJÄT- niminen teos, jonka 280 sivulta huokuu kahden Lapin luontoon ja ihmisten elämään syventyneen ihmisen kokemuksia 70 vuoden ajalta.

Kirjoittajan haastattelemat intohimoinen valokuvaaja ja arktisen alueen asiantuntija, tänä vuonna 98 vuotta täyttävä Reino Sarvola ja 83 vuotta täyttävä yhdeksän kielen taitaja Johan (Pikku-Jussi) Högman ihmisen elämän pohtijana ja pohjoisen kulttuuriperinnön tallentajana, ovat olleet kirjoittajalle hedelmällinen tietolähde kirjan sisältöä muokatessaan. Kun hän käyttää haastattelemistaan ihmisistä, jotka ovat myös hänen ystäviään, etunimiä, pidän tämän esittelyn puitteissa luontevana tehdä samoin.

Lapin tuntija

Kirjoittaja oli tavannut Reinon 1975 Pokkaan ja Inariin johtavalla tiellä Kittilässä. Tutustumisen jälkeen kävi selväksi, että mies oli Lapin luonnon, sekä herrojen, ja työläisten, kommunistien ja porvareiden tuntija ja ymmärtäjä, erämaiden kulkija, valokuvaaja, edellisenä vuonna sosiaalitarkastajan virasta jäänyt eläkkeelle, sosiaalineuvos ja kansan puolelle aina asettunut virkamies, korostamatta kuitenkaan olevansa kansanmies.

Häntä oli alettu nimittää alhaiseksi herraksi pian sodan jälkeen, kun hän oli sopeutunut samoihin vaatimattomiin olosuhteisiin kuin muutkin ihmiset. Arktiset kasvit olivat Reinon intohimo ja 1980 alussa hänellä olikin laajin pohjoisten kasvien kuvakokoelma.

Reino tapasi myös saamelaisia. Muun muassa ”pororuhtinaat” Aslak Juuso ja Kaapin Jouni. puolustivat omalla persoonallaan kulttuuriperinnettä sodanjälkeisessä ajassa, jolloin yhteys menneisyyteen oli heikentynyt.

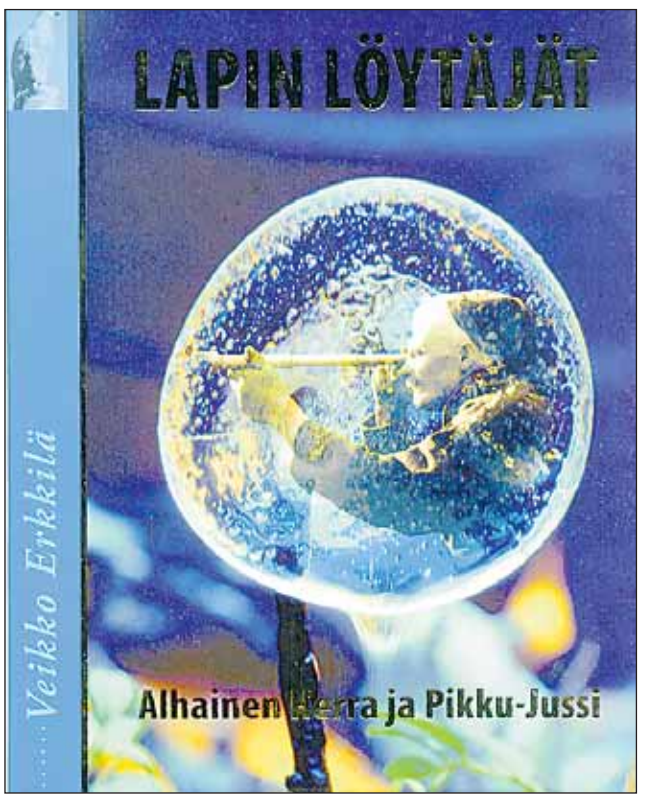
Riutulan lastenkoti perustettiin 1907 kahden NNKY:n työntekijän voimin ja osin rahoittamanakin.

Reino valitsi tämän lastenkodin amerikkalaislentäjien järjestämän joululahjamatkan kohteeksi.

Vielä nykyisinkin Riutulan entiset lapset kokoontuvat viiden vuoden välein muistelemaan lapsuuttaan.

Joikujen asiantuntija

Jussi vietti kahdeksan vuotta elämänsä alkutaipaleella Riutulan lastenkodissa. Hän kasvoi saamelaisten joikujen asiantuntijaksi ja tallentajaksi. Hänen mukaansa joiku sopii kaikkiin tilanteisiin. Poroilla ajettaessa on joiuttu ja häissäkin on käyty nurkan takan ottamassa joiku.



LUKU-NURKKA



Joikumiseen on pitänyt olla erityinen tarve, jota ei voi ilmaista puheen kautta. Joiku on totuuden puhumista ja siinä pitää kuvata kohde kokonaisuudessaan hyvine ja huonoine puolineen. Kirjassa selvitetään joikujen ”anatomiaa” melko seikkaperäisesti niiden käyttäjien näkökulmasta. Kansatieteellisesti hyvin suuriarvoinen on myös Jussin tallentama neljänsadan joiun kokoelma.

Itseopiskelija

Jussi on kansantiedemies, geologian ja Lapin luonnon tuntija, kotiseutunsa puolustaja, kuten kirjoittaja kuvailee häntä.

Muun muassa hänen aloitteestaan Utsjoki yhdistettiin Suomen tieverkostoon 1950-luvulla ja Utsjoelle rakennettiin Tenon yli Suomen ja Norjan yhteistyönä silta, joka nimikilpailun tuloksena ristittiin Saamen sillaksi.

Suuren tietomääräänsä Jussi hankki pääosin itseopiskelun kautta ja geologia on hänen intohimonsa.

Aikoinaan Jussi laati ruotsin- ja latinankielisen kasviluettelon Utsjoen ja muun Pohjois-Lapin

kasveista. Hänelle kertyi kahdentuhannen kasvin luettelo, jonka hän myöhemmin käänsi saameksi ja suomeksi.

Kirjaa elävöittävät Reino Sarvolan ottamat alkuaikojen mustavalkoiset ja myöhemmän ajan värivalokuvat. Herkällä tavallaan ne ovat oleellinen osa kirjan sisältöä kertoen mieliinpainuvalla tavalla meidän tunturilatulaisten ihmemaasta, Lapista. Veikko Erkkilän haastatteluihin perustuva useiden kymmenien aihealueiden kuvaaminen muuttaa varmasti käsityksiämme siitä, miten paikallisen väestön, muun muassa saamelaisten elämä on muuttunut vuosikymmenten saatossa.

Uudenlainen maailma

Hän on kuvannut ihmisten arkea sellaisena kuin se on heille avautunut. Se on ollut usein työtä ja tuskaa ja kaukana siitä romantiikasta, mistä me käypäläiset puhumme.

Teos avaa kokeneidenkin ”lapinhullujen” eteen aivan uudenlaisen maailman. Sen sisäistäminen parantaisi varmasti monen ihmisen elämänlaatua, mutta….onnistuuko se tässä kiireiseen ja stressaavaan hössötykseen ajautuneessa yhteiskunnassa.

Teos on yksi Veikko Erkkilän kirjoittamista inhimillisistä tietoteoksista ja syventää erinomaisesti tietämystämme Lapin väestön elämästä.

Kyösti Lamminjoki

Omat kämpät ja kämppäsäännöt

Kämppiemme sesonkiaika alkaa olla taas käsillä – kevät aurinko on näyttäytynyt jo pohjoisimmassakin osassa kaunista maatamme ja saanut monet tunturilatulaiset suunnittelemaan ja suuntaamaan matkansa kohti pohjoisia tukikohtiamme.

Muistin virkistämiseksi muutama ote kämppäsäännöistä, jotka on lähetetty avaimen luovutuksen yhteydessä jokaiselle avaimen lunastaneelle.

Susikyrö, Susi-Talas ja Susi-Kiisa

- Kämpälle mentyäsi kirjoita vieraskirjaan nimesi, kotipaikkasi ja avaimen numero heti kämpälle saavuttuasi. Lähtöpäiväsi lisää lähtiessäsi.

- Rinkan säilytyspaikka on kämpän ulkopuolella olevassa telineessä – varusteiden ”levityksessä” otamme huomioon myös toiset kämpässä majoittujat.

- Lemmikkieläimille majoitusyksikkö on ainoastaan **Susikyrössä ”koiraoskari”.** Muualla mukana seuraavat lemmikkimme pidämme ulkotiloissa.

- Kylmänä vuodenaikana Susikyrön uudet kämpät käytetään ensin majoitukseen ja vasta niiden täytyttyä otamme vanhan ison kämpän majoituskäyttöön.

- Polttopuuna käytämme tontilta löytyvää jätepuuta ja säästämme majassa olevia.

- Polttopuu on pohjoisessa kallista, joten perhe- ja yksityisvuorot unohdamme siellä ja kylvemme naisten ja miesten vuoroilla.

Susikyrö:

Tukikohdan kolmesta majoitusyksiköstä voi samanaikaisesti olla varattuna enintään kaksi yksikköä, ensisijaisesti päärakennus ja tarpeen vaatiessa pienemmän rakennuksen **lemmikkieläimille tarkoitettu yksikkö.**

- Kerhon varaamille viikoille osallistuvien on oltava Tunturiladun jäseniä. Avainsäännöjen perusteella avainta kohden haltijalla saa olla kuitenkin yksi ulkopuolinen vieras.

Aihki:

Varausmökki Aihki on Tunturiladun omistama kiinteistö, johon kuuluu oma sauna. Käyttöveden saa ottaa Susikyrön kaivosta ja polttopuut –liiteristä.

Aihkin käyttöoikeus on kaikilla tunturilatulaisilla. Vuokrauksen hoitaa toistaiseksi Tunturiladun puheenjohtaja.

Avain

Tunturiladun jäsenillä on oikeus kahden vuoden jäsenyyden jälkeen päästä Tunturiladun kämppäavaimen haltijaksi maksamalla siitä voimassa oleva lunastusmaksu.

Avaimen haltijan samaan ruokakuntaan kuuluvalla on oikeus käyttää samaa avainta mikäli he ovat Tunturilatu ry:n jäseniä.

Avainta ei saa luovuttaa haltijan ruokakuntaan kuulumattoman käyttöön.

Majoittuessaan tukikohtien alueilla joko rakennuksissa tai omissa majoitteissa, **avaimen haltijalla** on oikeus käyttää tukikohtien palveluja ja varusteita. Tunturiladun tapahtumiin osallistuva, alueen ulkopuolella majoittuva jäsen voi käyttää alueen palveluja. Muilla tukikohtien ulkopuolella majoittuneilla em. oikeuksia ei ole.

Ovet ja kaivo pitää lukita aina lähtiessään, myös lähdettäessä päiväretkelle.

Kämppien rakentaminen, korjaaminen ja ylläpitäminen tapahtuu aktiivisella talkootoiminnalla. Kämpän ja sen varusteiden käytössä huolehdimme siitä, että seuraavien käyttäjien on mukava tulla kämpälle, joka on siivottu ja kuivat polttopuut odottavat tuvassa tulijaa.

Tukikohtiin voi majoittua omiin majoitteisiin varauksista huolimatta, mutta saunan käytöstä on sovittava paikan päällä varaajan kanssa. Varaajan kanssa on myös sovittava, jos aikoo aloittaa tai päättää vaelluksensa varauksen alaisesta tukikohdasta tai oleskella siellä muuten.



Tunturiladun kämpistä pidetään talkoovoimin hyvää huolta. Kuva usikyrön keittokatoksesta.

Sopu sijaa antaa…

Hiiret tykkäävät tukikohtiin jätetyistä ruoka-aineista – tykkäämmekö me hiiristä?!

Välttäkäämme hiirien syöttämistä kämpillä – ylimääräisiä ruoka-aineita emme jätä sinne.

Kämppäsääntöjen mukaan hiljaisuus-sääntöä tulee noudattaa klo 23 jälkeen – sääntö lienee tarpeeton, koska uni on näyttänyt maistuvan suurimmalle osalle huomattavasti tätä aikaisemmin.

Tarpeettoman avaimen toivotaan palautuvan takaisin Tunturiladulle uusiokäyttöä varten.

Kämpille mennessäsi ota retkivarustukseen mukaan jäsenkortti. Unohtuiko avain kotiin – soitto esim. Tunturiladun puheenjohtajalle voi pelastaa pulasta.

Mukavia yhdessäolon hetkiä yhteisillä kämpillämme ja Lapin retkiä toivottaa

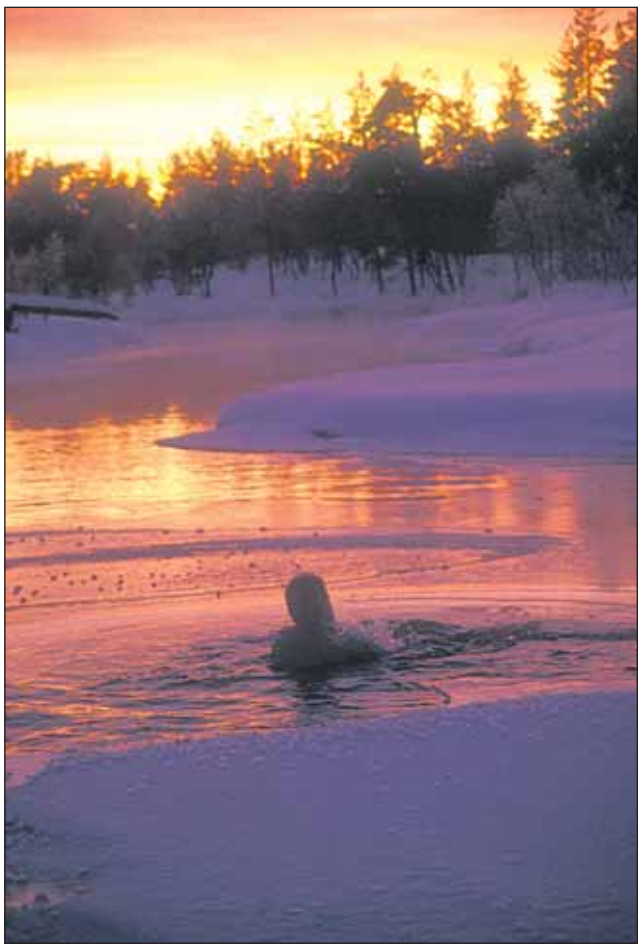
Teille kämppätoimikunnan puolesta **Lea Sarkeala**



Lumikurulta kuvattuna Muorravaarakkaan (itään) päin.



Tiahtelmanpään ja Muorravaarakan välimaastosta näkymä Lumikurulle (vasemmalla) ja Pirunportille (oikealla). Kuvanottaja keskellä. Tehkääpä perässä !



Luiro-triathlonin uintiosuudella.

Luiro triathlon

Tunturivaelluksella nautitaan ulkoilusta ja jylhistä maisemista. Koillis-Lapissa Saariselällä saimme nauttia myös saunan lämmöstä ja retkikunnan rohkein vielä avantouinnista helmikuisessa Luironjärvessä. Saunomaan pääsee muutaman päivän vaelluksen jälkeen. Löylyt tunturissa maksaa ”vaivannäön” monin verroin takaisin.

Saunaan Anterinmukassa

Koilliskairassa autiotupasaunoja on huomattavasti enemmän kuin muualla Suomessa. Anterinmukan kelohirsinen rantasauna ehkä kaunein niistä.

Päätimme, että reitin pitää mennä vähintään yhden autiotupasaunan kautta. Ajatus tuntui houkuttelevalta, että kahden päivän ahkion vetämisen jälkeen pääsisi saunaan, vieläpä kartan mukaan keskelle hienoja tunturimaisemia.

Lähdimme hiihtämään Rajajoosepista rajavartioston kelkkauraa pitkin kohti etelää illansuussa vähän turhankin myöhään. Ensimmäiseksi yöksi poikkesimme kuutamon valossa Ylemmän Kiertämäjärven tuvalle muutaman tunnin yöunille.

Seuraavan päivän vaelluksen jälkeen saavuimme sitten Anterijoen varrella olevalle Anterinmukan autiotuvalle (mukka on saamea ja tarkoittaa mutkaa).

1960-luvun alussa Anterin alueella ei ollut autiotupaa. Vaeltajamäärät kasvoivat ja Keskon henkilökunnassa oli paljon Lapin eräkävijöitä, joten he päättivät panna toimeksi.

Metsähallitus oli myöntänyt Suomen Ladulle oikeuden rakentaa autiotuvan muun muassa Anterijoen varteen. Suomen Latu siirsi rakennusoikeuden Keskon Kerho ry:lle. Kämppä valmistui vuoden 1966 syyskuussa ja sauna vuotta myöhemmin.

Tämän entisen Keskon kämpän kelohirsisaunaa olivat aikaisemmin tupaan saapuneet jo lämmittäneet lähes valmiiksi.

Vaimoni kanssa saimme olla illan ensimmäiset kylpijät. Löylyhuone oli pienehkö, mutta hyvässä kunnossa. Saunomisen välillä vilvoittelimme saunan kuistilla kuunnellen heikkoa veden solinaa koskisulasta. Muita ääniä tunturista emme erottaneetkaan.

Nautittuamme ahkion kätköistä löydetyt saunaoluet ja puettuamme puhtaat varavaatteet päälle, totesimme tämän kaiken olevan tunturivaelluksella extraa.

Retkikuntaamme kolmantena kuuluva Pentti kävi myöhemmin toisten tuvalla olevien kanssa löylyssä. Viimeiset saunojat saivat jäähdytellä saunan kuistilla ihaillen kuun nousua itäisten tuntureiden takaa.

Sauna sai kaikkien kylpijöiden kehut. Vain uiminen matalassa Anterinjoessa ei tahtonut onnistua näin talvisaikaan. Kesällä kuulemma pystyy joessa uimaan muutakin kuin käsipohjaa kivikokossa.

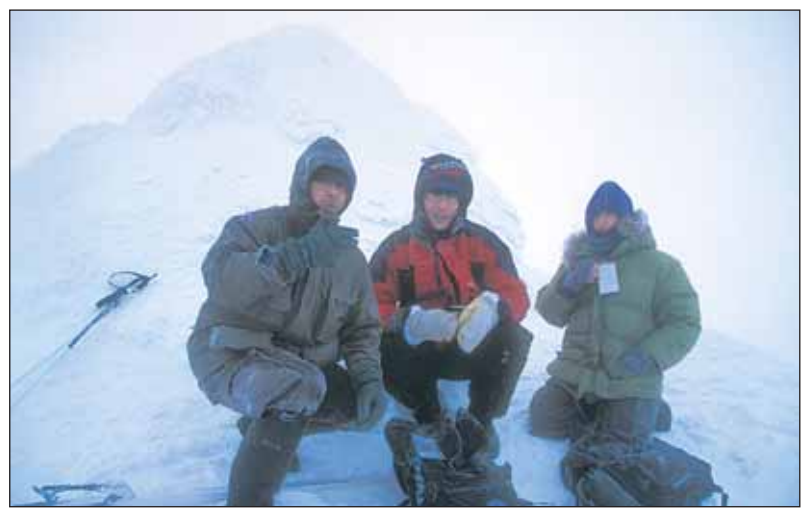
Seuraavana aamuna jatkoimme matkaa Muorravaaranruoktuun (ruoktu on saamea ja tarkoittaa erämaakotia). Tuvalla lännestä päin tulleet kertoivat, että Luirojärven tuvilla alkaa olla näin pääsiäisviikolla tungosta.

Paluumatkamme kulki Muorravaaranruoktusta Pirunportin kautta Sarviojan tuvalle ja sieltä edelleen ilman vastaantulijoita Jyrkkävaarantuvan kautta takaisin Raja-Jooseppiin.

Luiro triathlon

Lähes vuotta myöhemmin edellisestä ”saunavaelluksesta” vedimme ahkioita lievässä etukenossa kohti Tuiskukurua. Hanki kantoi hyvin metsäsuksia, vaikka helmikuu oli vasta alullaan.

Retkikuntamme oli muuten sama, mutta vaimoni oli vaihtunut Kajaanin avantouima-



”Huipulla eli Sokostilla tuulee”.

reiden rahastonhoitajaan Rusasen Jukkaan. Kun saavuimme tuulelta suojaiseen Tuiskukuruun, oli aamulla Rautujärveltä puetut toppavaatteet riisuttava pois. Reittimme kulki kurun itärinnettä Tuiskukurun tuvalle asti. Ennen kuin tuvan kaminan ensimmäinen pesällinen oli palanut loppuun, niin Jukka puki jo ”virkapuvun” ylleen ja hiihti Tuiskupuron sulaan uimaan. Me Pentin kanssa lisättiin puita kaminaan, sillä pelkkä näkykin sai meidät palelemaan.

Seuraavana iltapäivällä lämmitimme Luirojärven vanhaa saunaa. Vanha siksi, että uusi oli rakenteilla vähän etäämmällä rannasta. Uuden saunan lämmössä ovat vaeltajat saaneet rentouttaa kipeitä jäseniään lokakuusta 2005 alkaen.

Vieraskirjan merkintöjen mukaan saunassa oli kylvetty viimeksi tammikuun alussa. Ahkiomme oli tarpeellinen logistiikan kannalta. Vedimme hiihtäen ahkiossa puut liiteristä tupaan ja saunaan. Ahkiolla haimme myös saunavedet Luirojoen jokisuulta. Kaikki ulkona liikkuminen tapahtui suksilla, muuten olisi joutunut kahlaamaan haaroja myöten lumihangessa.

Isosta löylyhuoneesta huolimatta sauna lämpeni ajallaan. Ennen saunaa Jukka ”virkapuvussa” (uimahousut ja isot huopakumisaappaat jalassa) hiihti kuivassa pakkaskelissä Luirojoen jokisuuhun uimaan ja takaisin saunomaan. Luiro triathlonin jälkeen hiihtelimme autiotuvan puolelle Sokostin enää näkyessä silhuettina.

Seuraavana päivänä kohtalaisessa tuulessa näkyvyyden ollessa vain suksen kärkiin huiputimme Sokostin.

Palattuamme Luirolle, sinne oli saapunut metsähallituksen huoltoryhmä kelkkoineen. Ninni Raasakka siisti paikkoja ja miehet ajoivat Karapuljusta polttopuita varastoon.

Polttopuuta UKK-puistossa palaakin vuodessa peräti 500 - 600 kuutiota. Luironjärvellä eniten, sillä saunaa lämmitetään lähes taukoamatta joka päivä kesäkuusta ruskasesongin loppuun. Sauna on myös ahkerassa käytössä keväthankien aikaan.

Paluureittimme kulki Tuiskukurun kautta pienen harhailun jälkeen Suomunruoktulle, missä Jukka tavoistaan poikkeamatta kävi uimassa Suomujoen sulassa.

Illalla luimme vieraskirjasta muiden kaamosvaeltajien joulun aikaisista seikkailuista pimeässä tunturissa.

Itsekin vitsailimme päivällä sattuneesta ylimääräisestä mutkasta. Jos emme olisi löytäneet perille, niin Kainuun Sanomissa olisi ollut ilmoitus: ”Kajaanin avantouimarit etsii uutta rahaston hoitajaa, ja vanhaa.”

Jussi Kemppainen



Lumen kuisketta

Ajatustakin pehmeämpi lumi kattaa kaiken, rauhoittaa puhtaudellaan rasittuneen ihmisen.

Luonto on yksinkertaisen kaunis ja tuttu. Tunturi nyökkää taustalta vanhan tervehdyksensä.

Näin pitää ollakin.

Tulimme katkaisuhoitoon, irti samaa rataa kiertävistä ajatuksista eikä Susikyrö petä tälläkään kertaa. Saamme olla keskosia pumpulivuoteella hellän äiti-Pallaksen hoivissa.

Teimme omat latumme rakkaisiin paikkoihimme. Pakkanen ei ole kiusannut, ei tuuli, eivät turistit. Tulet kiemurtelevat ja kipinöivät kuten ennenkin, makkara tirisee ja musta pannu kuumenee hiljalleen tarjoten kohta oikean makuista kahvia.

Puhutaan niitä näitä. Mitä sitä jahkaamaan syvällisempiä kun ei niitä kuitenkaan ymmärrä. Kunhan tämän arkipäivänkin tolkuillaan pitää, siinäkin on tarpeeksi.

Marraskuun lopun valon ystävällisyys on hienovaraista, jakaa vähästään ja viipyilee varjopaikoissakin pitkään. Peittää virheet, kutsuu lähelle. Siinä meille mallia suhdekiemuroihimme.

Innostumme hiihtämään hämärän taakse lirisevän puron yli unelmiin, vielä kiehtoviin sillä niin kauan on elämää kuin on toiveita saavutettavaksi, uteliaisuutta etsiä vastauksia, yllykkeitä toteutettavaksi.



Elämä on suuri mysteeri ja se toteutuu elämällä niin moninaisena kuin mielikuvitus keksii… kunnes opit oikean tavan elää ja ehkä näet yksinkertaisuuden kauneuden.

Teksti: **Liisa Haapalainen**
Kuvat: **Pekka Väänänen**



Saamelaistrilogian kolmas teos valmistunut

Kirjailija Kirsti Paltolta on ilmestynyt päätösosa rievanjärveläisen Juhanaksen kasvutarinasta. Ensimmäinen teos on suomennettu nimellä **Voijaa minun poroni (Guhtoset dearvan min bohcot**).

Teos herätti ilmestyessään 1986 runsaasti huomiota ja oli myös Finlandia-palkintoehdokkaana. Toinen osa on **Juokse nyt naalinpoika (Gurzo luottat)** 1991. Juuri ilmestynyt kolmas romaani on nimeltään **Násttit muohtagierrakis**, joka tarkoittaa suomeksi Tähtiä lumihangella - sitä ei ole vielä suomennettu.

Aikaisemmat osat on kääntänyt Kirsti Palton aviomies Eino Kuokkanen, jolla varmaan on tämäkin teos suomennettavana. Odotamme innolla sen valmistumista. Tarina on mukaansatempaava kertomus saamelaisten elämästä sisältäpäin saamelaisen kirjailijan esille loihtimana.

Romaanisarja kuvaa Tenojokivarressa sijaitsevan Rievanjärvi-nimisen saamelaiskylän ihmisiä ja tapahtumia sotia edeltävästä ajasta, jolloin päähenkilö Juhanas oli nuori poika, vaikeaan sota-aikaan ja Lapin saksalaismiehitykseen, mikä pakotti lopulta asukkaat evakkoon, ja nyt viimeisessä osassa keskitytään 1960-luvulle.

Moottorikelkkojen ja muiden moottorivetoisten kulkupelien ja koneiden tulo sekä rahamahdin valta mullistavat Rievanjärven elämää. Varmasti myös valtaväestön vähemmistöä ymmärtämätön yhtenäistämispolitiikka valaistuu.

Kirsti Paltto on julkaissut lisäksi nuortenkirjan, joka koostuu kolmesta kertomuksesta Árbi (perintö), Geatki (ahma) ja Ája (lähde) - viimeksimainittu on koko teoksen nimi. Molempien kirjojen kustantaja on Davvi Girji (pohjoiset kirjat) Karajoella.

Uusien saamelaisten kirjojen ohella Inarissa on näinä päivinä tosi mielenkiintoista nähtävää ja koettavaa.

Elokuvafestivaali **Skabmagovat** (kaamoskuvat) vierittää nähtäväksi tämänvuotisena teemanaan alkuperäiskansojen koko filmikirjon.

Alkuperäiskansojen elokuvafestivaalia vieteään Inarissa 23. - 28.1.2008. Siidassa, jäästä rakennetussa Revontuliteatterissa, joka on ulkoilmateatteri, sekä uudessa Inarijärvi-teatterissa on päivät pääksytysten nähtävänä mielenkiintoisia saamelaisfilmejä ja videoita sekä intiaanien ja inuitien elokuvatuotantoa.

Skabmagovat-festivaali on Sodankylän filmijuhliin verrattava antoisa tapahtuma.

Tästäpä tuli mieleeni mainita, että juhlien pääorganisaattori inarilaissyntyinen Jorma Lehtola on saanut valmiiksi laajan teoksensa **Laulujen Lappi** (2007), joka käsittelee Lappia musiikissa.

Hänen aikaisempi teoksensa **Lailasta Lailaan** (2000) selvitti Lappia elokuvassa. Kannattaa tutustua!

Lehtolan veljekset pyörittävät Inarissa omaa Puntsi-nimistä kustannusfirmaa, jossa julkaistaan upeita, kiinnostavia teoksia. Veli-Pekka Lehtola toimii Oulun yliopiston saamelaisen kulttuurin professorina.

Edesmennyt isä Teuvo Lehtola kirjoitti useita Inarin historiaa valaisevia teoksia.

Ja sisar Irma Lehtola on toiminut muutaman vuoden Inarissa entisessä Riutulassa toimivan Vasatokka-matkailuyrityksen johdossa ja on juuri siirtymässä takaisin Suomen Ladun työntekijäksi (josta varmaan monet hänet tuntevatkin). Hänen uusi toimipaikkansa on Kiilopään retkeilykeskuksessa.

Ritvis



Töykkälän laavulla eväät maistuivat kaikille.

Karpaloiden taikaa, syysaikaa...

”Kavtsilaista turhaan kutsua ei tarvi
kylään saapui meitä tänne aika parvi
Kurjenrahkan superkarpaloita
paljon noukittiin saatiin noita.
Takalevon kirkossa soi virsi sekä muita,
Kuhankuonon pyykille hipsittiin pitkospuita.
Paavo laittoi puurot, Pirkko keitot, munkit, piirakat.
Kiitos Logi, sydämiin jäi muistot mahtavat!”



Tämän syksyn karpalot olivat suuret ja laadukkaat.



On onni olla tyytyväinen satoonsa



Näin vieraamme kirjoittivat Koirasaaren kämppäkirjaan sunnuntaina 21.10. Kerhollamme oli tänä vuonna, perinteisellä karpaloviikonloppuna, kunnia pitää vieraina kavtsilaisia, eli pääkaupunkiseudun tunturilatulaisia.

Lauantaina kaunis aurinkosää siivitti karpaloiden poimintaamme Kurjenrahkan avaralla suolla ja makkaroiden ja eväitten syöntiä Töykkälän laavulla.

Sadot olivat sopivat määrältään ja kaikki tyytyväisiä. Soppakattila odotti höyryen paluutamme suolta. Koirasaaren pihalla saimme tutustua ”Kösäkköön”, mainioon talvitelttaan, paljon kavtsilaisten talviretkillä käytetty.

Sunnuntaina ajoimme heikossa sadesäässä ensin tutustuttamaan vieraat Takalevonkirkkoon, missä kaikki ”lapset” valloittivat, tietysti haasteena pitäen, jännittävät kivenjärkäleet.

Ripsin huilusoitto viritti käynnin lopussa ilmoille, luontoon sopivan, tunnelmallisen ilmapiirin sävelet. Siirryimme Savojärven Rantapihaan, mistä reittiä pitkin tallustimme Kuhankuonon rajakivelle ja edelleen tutustumaan Metsähallituksen Kurjenpesän näyttelyyn. Palatessamme kämpälle tuoreet munkkikahvit oli tarjolla.

Mukana suolla ja poluilla.

Irkku

Susi-valiokunta

Viime vuosina susia ei ole saatu paljoa vihittäväksi. Yhdeksi syyksi on esitetty, että susikokelaat arastelevat susivaliokunnan haastattelutilaisuuksia. Puhutaan tenttimistilaisuudesta. Koetaan, että siellä susikokelaan tiedot todetaan puutteellisiksi ja hänet nolataan koko raadin edessä. Tästä ei suinkaan ole kysymys. Tarkoituksena on susivaliokunnan ja susikokelaan tutustua toisiinsa sekä leppoisan jutustelun lomassa keskustella eräretkeilyyn liittyvistä aiheista. Hakemuskaavakkeen tiedot myös tarkistetaan, sillä susivaliokunta on huomannut niiden täyttämisessä olleen puutteita. Kun puutteet huomataan hyvissä ajoin, voidaan ne korjata ennen vihkimistilaisuutta.

Vuoden 2008 haastattelutilaisuudet: Kevätpäivät Joutenlampi, Suomen Ladun Leiripäivät Tampere,

Kesäpäivät Yläne. Susiaisissa Janakkalassa voidaan haastattelu suoritta tulevia vuosia varten.

Alla kahdessa haastattelutilaisuudessa olleen Pirjo Kukkosen kokemuksia niistä.

Olivatkin lempeitä susia!

Kun pääsin sitkeän yrittämisen jälkeen (maksusotkuja???) vihdoin v. 2002 Tunturiladun jäseneksi, törmäsin ´kummajaiseen´, tunturisusijärjestelmään.

Heräsi uteliaisuus: voisikohan minusta tulla joskus outasusi? Se oli kiehtova ajatus.

Ei merkin eikä arvonimen takia, ei! Vaan että se olisi kimmoke lähteä yhä uudelleen ja uudelleen tunturiin, oppia lisää retkitaitoja ja saada uusia ystäviä.

Suulliset keskustelut? Hui kauhistus!

Susisysteemiin kuuluvat myös susivaliokunnan suulliset keskustelut! Kuulosti juhlavalta ja vaativalta!

Ensireaktioni oli, mitähän kauheata siellä on vastassa? En ainakaan sinne uskalla mennä!

Keskusteluja järjestettiin muun muassa Susiaisten ja Suomen Ladun leiripäivien yhteydessä.

No, Sotkamon Susiaisissa v. 2004 Pasasen Anja, kumpelainen kokenut ihana tunturisusi, joka oli kuullut outasusiajatuksistani, kiikutti minut yllättäen **Tertun** (Civil) luo.

Ja Terttu kerta kaikkiaan lämpimästi osasi houkutella

Koulutus-toimikunta

Varusteiden huollosta

Usein nautittavan retken jälkeen varusteet jäävät huomiotta odottamaan seuraavaa käyttökertaa.

Pienellä vaivalla ja varusteiden huollolla on seuraavalle vaellukselle lähtö vaivattomampaa ja usein niin kalliit varusteet kestävät pidempään.

Monesti vaelluksen päätösilta on varattu saunomiseen, ruokailuun ja kokemusten vaihtamiseen. Tällöin on jo hyvä lajitella jätteet roskiin, kuivattaa, puhdistaa ja järjestää varusteet, näin kotiin ei kulkeudu turhaa likaa ja varusteiden säilytykseen saattaminen on nopeaa.

Tärkeintä varusteiden huollossa on puhdistaminen. Kaikki lika, jopa pöly toimii hiertimenä varusteita käytettäessä ja hiljalleen se esimerkiksi katkaisee ompeleita.

Toinen tärkeä seikka on kuivattaminen. Kosteat ja tiiviisti pakatut varusteet homehtuvat säilytyksessä ja menevät näin pilalle. Kukapa ei

Arkistojen aarteita

Pitkäaikainen haaveeni on ollut julkaista Tunturiladun arkistoista löytyviä johtajasusiharrastusnäytteitä.

Suurella vaivalla valmistetut työt ovat hautautuneet arkistojen kätköihin, joista susivaliokunta nyt ryhtyy esittelemään niitä jäsenistölle.

Samalla osoitamme, ettei harrastusnäyte pitäisi olla kynnyskysymys niillekään, joilla kynä ei tahdo pysyä kädessä.

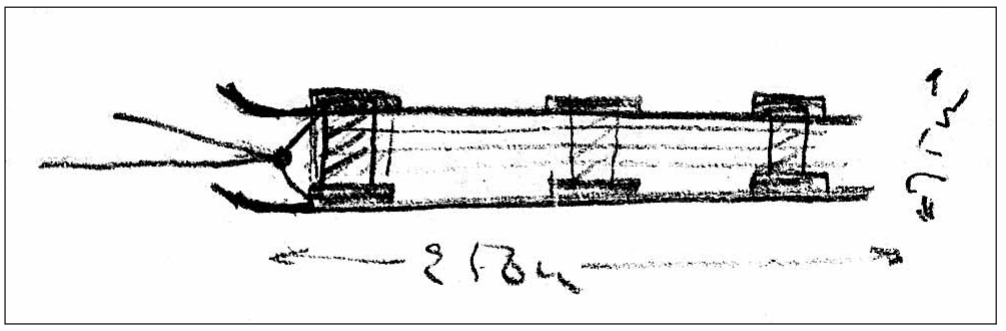
Joku käytännön työ, kuten mm. ahkion rakentaminen tai Käsivarren kasviston valokuvaaminen, käy hyvin tarvittavaksi näytteeksi.

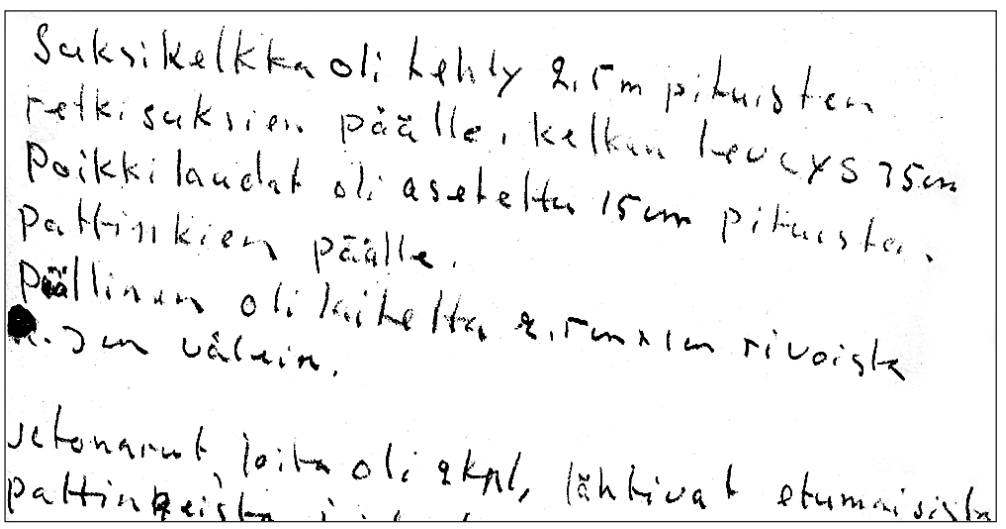
Tässä lehdessä julkaistaan tunturiladun historian ensimmäinen harrastusnäyte, joka on Aarne Karmavaaran, johtajasusi no. 4, tekemä.

Ensimmäiset kolme johtajasutta saivat kutsuttuna arvonimen.

Suksikelkan rakentaminen on hyvä esimerkki siitä, ettei paljon sanoja tarvita, jos on hyvä ajatus rakennelmaksi.

Harrastusnäytteistä ensinnäinen on käsin kirjoitettu ja piirretty. Asia tulee tekstistä hyvin esille ja siihen on paneuduttu huolella. Viereen on kuvattu vain piirros ja osa tekstistä.







Pirjosta tuli outasusi Kolin susiaisissa 2005.

minut haastatteluun.

Niin siinä kävi! Silti mieleni suorastaan pursusi koulutyttömäisiä kamalia ajatuksia ja mielikuvia: ”Jos mieli meneekin ihan solmuun, jos vastassa onkin tiukkakatseisia ´sudensilmiä´ ja siellä oma tyhmyyteni lopullisesti paljastuu!!!” Mielessäni näin jo ankaran susilauman edessä.

Onneksi oli muutama kohtalotoveri, susikandidaatti, mukana. Se helpotti!

Olin aivan äimistynyt, kun vastassa olikin ystävällisiä kasvoja: **Marita**, Terttu, **Pirjo** ja **Pauli.** Eivät olleet vaativaisia, vaan istuivat mukavasti pehmeillä tuoleillaan ja omilla lempeillä katseillaan sulattivat pelkoni.

Sanoivat ensi töikseen olevansa kiinnostuneita tutustumaan minuun ja retkikokemuksiini! Mörkö oli siis ollut sisälläni, minun mielessä! Ei itseni ulkopuolella olevissa ihmisissä! Näinhän se monesti on!

Jutun juoni olikin toisenlainen!

Kyllähän minulla oli retkikokemusta ja jotain tiesinkin, mutta paljon sellaista mitä en tiennyt.

Mutta jutun juoni olikin se, että retkiasioista keskusteltiin. Kun en tiennyt, niin auttoivat minua kertoen omia kokemuksiaan ja näkemyksiään.

Kun jokin ajatukseni sattui ´nappiin´, Paulin silmät suorastaan kirkastuivat! Sehän oli ´mannaa´ sielulle! Tunsi että jotain osaakin, ei ole ihan tumpelo!

Jälkeenpäin olin tosi tyytyväinen kun uskaltauduin mukaan. Hyvä vastaanotto tuntui hyvältä ja se, että oppi uutta kokeneilta ´susilta´ ja toisilta ´sudeksi´ aikovilta. Tuli vahva tunne, että kuuluu samaan tunturilatulaisten joukkoon, vaikka susivaliokuntalaisten retkeilykokemus on tietenkin monin verroin isompi kuin itsellä.

Mystinen susilauma?

Sunnuntaiaamuna oli susien kokous. Se kuulosti mystiseltä! Anja rohkaisi, että sinne voi hyvin mennä katsomaan.

Istuin ujona salin perällä. Se oli täynnä ´susia´, jotka kukin vuorollaan esittelivät itsensä. Silmät pyöreinä uteliaana katselin, ketä kaikkia kuului tuohon susilaumaan. Siihen joukkoon itsekin havittelin joskus pääseväni.

Keskeistä näytti olevan, että sudet auttoivat toinen toisiaan muistamaan, missä ja milloin olivat liittyneet laumaan. Oli kova halu auttaa kaveria. Haastattelusta ja susikokouksesta sain lisäpotkua outasusihaaveilleni. Haave toteutui Kolilla v.2005.

Toisessa keskustelussa olin kesällä v. 2006 Kauhajoen leiripäivillä. Kokoonnuimme keskikesän valossa iltamyöhään telttaan, missä **Veijon** ´toinen puolisko´ Taavitsaiska oli järjestänyt meille syötävää ja juotavaa!!! Siitä kiitos! Arvasi kai, että tarvitsimme lisäenergiaa! Näin hyvää huolta meistä kahdesta susikandidaatista pidettiin.

Syyskuussa v. 2006 minut sitten vihittiin tunturisusien rääthyyn Susikyrössä.

Mitä jäi käteen?

Keskustelutilanteissa ja susimerkkien suorittamisessa ei ole itselle ollut merkityksellistä arvonimien saaminen, vaan niiden myötä on oikeasti oppinut uusia asioita luonnosta, retkeilystä, saamelaiskulttuurista ja innostunut kokeilemaan selviämistään hiukan vaativammillakin vaelluksilla, joissa on saanut olla hyvässä, kokeneessa seurassa.

Ja on päässyt valloittamaan tunturien huippuja, mikä on joka kerta niin sanomattoman kiehtovaa. Ilokseni huomasin, että maaliskuussa tehdään tunturisusivaellus Angelista Susikyröön. Onnea matkaan!

Pirjo Kukkonen

Kumpesta susien seudulta

Susivaliokunnan kokoonpano

Veijo Taavitsainen, puheenjohtaja p. (05) 281249, sähköposti: veijo.taavitsainen@kymp.net

Pauli Hulkkonen, p. 0400 547743, sähköposti: hulkkonen. pauli@suomi.24.fi

Pirjo Jauhiainen p. 02 - 439 9592, gsm 040 - 7248 281

Marita Maula, p. 040-509 4412, marita.maula@ kolumbus.fi

Matti Reittamo p. 050 - 599 1091, sähköposti: matti.reittamo@welho.com

Irma Rytkölä p.040 - 861 7601, sähköposti: i.rytkola@luukku.com

---

olisi joskus unohtanut kassiin kosteita vaatteita ja todennut ne myöhemmin käyttökelvottomiksi.

Kolmas seikka on esimerkiksi nahka- ja teräsvarusteiden tai – osien suojaaminen öljyllä tai rasvalla.

Jalkineet

Saappaat tai vaelluskengät pestään vedellä ja juuriharjalla. Irtopohjalliset irrotetaan ja kengät kuivataan huolella. Sisältä märkien jalkineiden kuivattamiseen saattaa kulua parikin päivää.

Nahan kuivattamisessa on hyvä muistaa vanha viisaus, missä voi sulaa, siinä nahka palaa!

Kuivattamisen jälkeen jalkineiden eheys tarkastetaan ja nahkajalkineet vahataan hyvin. Helpoin tapa vahaamisen on käyttää kenkäharjaa, sillä vahan saa helposti saumoihin ja pieniin koloihinkin. Tarvittaessa nahkajalkineiden kosteuden sietokykyä voi lisätä myös kyllästeellä.

Vahan ja kyllästeen sopivuus jalkineille kannattaa tarkastaa jo ostohetkellä.

Vaatteet

Vaatteet pestään ohjeiden mukaan. Esimerkiksi kuoriasuja pestäessä ei käytetä huuhteluainetta, koska ne poistavat ulkokankaan vettähylkivyyden.

Kuoriasujen vettähylkivyyden voi palauttaa huuhteluaineen sijaan käytettävällä kyllästysaineella ja silittämisellä.

Vaatteiden kuivattua niiden eheys tarkastetaan ja varastoidaan. Asuille sopiva pesu- ja kyllästysaine ja pesuohjeet on syytä varmistaa jo varusteita hankittaessa.

Kantolaitteet

Harjataan ja ravistellaan lika ja roskat pois. Mikäli kantolaite on esimerkiksi savessa, pestään vedellä ja harjalla. Kuivataan huolella sadesuojineen.

Tarkastetaan rinkan (pussit, valjaat, lukot) eheys. Rikkoontunut sadesuojus paikataan esimerkiksi vaatekaupasta saatavilla nylon tarrapaikoilla tai vaikka ilmastointiteipillä.

Makuupussi ja -alusta

Käännetään ylösalaisin ja roskat karistellaan pois. Pyyhitään makuualustasta lika kostealla rievulla. Makuupussi ja – alusta kuivatetaan huolella.

Noin 30 käyttökerran jälkeen untuvapussi on syytä pestä, koska pussin lämmöneristävyys heikkenee untuvien likaantuessa.

Pesussa kannattaa käyttää pesulan asiantuntemusta! Pesun yhteydessä untuvat puhdistuvat ja pöyhiintyvät jolloin lämmöneristävyys palautuu normaaliksi.

Makuupussin likaantumista voi vähentää käyttämällä esimerkiksi sisälakana. Kuitumakuupusseja ei suositella pestävän mikäli se ei ole tarpeen.

Pesu heikentää kuitujen rakennetta ja useasti pestäessä pussi menettää hiljalleen eristysominaisuutensa. Varastoidaan väljästi ja pölyltä suojassa.

Majoite

Puhdistetaan roskista ja liasta kääntämällä majoite ja sisäteltta tai rankinen ylösalaisin ja ravistellaan. Kuivataan huolella.

Puhdistetaan maakiilat hiekasta ja savesta. Vääntyneet maakiilat voi oikaista ruuvipenkissä.

Tarkastetaan kankaiden, ompeleiden ja narujen kiinnitykset sekä kaarien eheys ennen varastointia.

Keitin, ruokailuvälineet ja polttoaineet

Ehdottomasti tyhjät käytetyt kaasupullot rei’itetään ulkotiloissa esimerkiksi naulalla ja vasaralla, jolloin ongelmajäte muuttuu metalliromuksi.

Pestään keitin ja ruokailuvälineet huolella. Tarvittaessa voi käyttää karhunkieltä tai vastaavaa esimerkiksi noen tai pohjaan palaneen lian poistamiseen.

Kuivataan huolella ennen varastointia. Polttoaineita ja kaasupulloja varastoitaessa on syytä noudattaa yleisiä paloturvallisuusohjeita.

Niitä ei saisi säilyttää asuintiloissa.

Puukko, kirves ja lettupannu

Puhdistetaan liasta pyyhkimällä. Poistetaan noki rautaisesta lettupannusta karhunkielellä tai vastaavalla.

Öljytään kevyesti esimerkiksi ruokaöljyllä (ei härskiytyvällä) ruostumisen estämiseksi.

Puukko ja kirves teroitetaan tarvittaessa ja öljytään sen jälkeen.

Korjaustarvikkeet

Täydennetään korjaustarvikkeet puuttuvien osalta sekä tarkistetaan muut korjaustarvikkeet, esim. paikka-aineiden ja liimojen kunto.

Ensiaputarvikkeet

Poistetaan vanhenevat lääkkeet ja rikkoutuneet sidetarvikepakkaukset sekä kirjataan seuraavalle käyttökerralle täydennettävät lääkkeet ja sidetarpeet.

Pattereilla toimivat laitteet

Poistetaan patterit hapettumisen estämiseksi. (Varmistetaan, että GPS:ssä on aina toimivat paristot, jos halutaan säästää laitteessa olevat tiedot).

Esa Tervonen

Susi-Kiisan uusi keittokatos



1. 15. heinäkuuta pohjan raivaus aloitetaan rautakangilla, hakuilla ja ruisranteiden voimalla,



5. 20. heinäkuuta valu on valmis.



6. 29. heinäkuuta viikon loman jälkeen alkaa pystyhirsien nosto paikoilleen.



2. ja hirret kuoritaan sääskien säestyksellä.

Kun ei
sanat
riitä
kertomaan
kaikkea,
annetaan
kuvien kertoa

7. Työ edistyy samana päivänä taidolla, innolla, ahkeruudella, ja emäntien vahvistavalla ruualla.





3. 19. heinäkuuta korkeimman pystyhirren perustus taiteillaan valmiiksi.



4. Samana päivänä valuporukka ahertaa perustuksia tekemässä.



8. Kurkihirsi ujutetaan paikoille tarkkuudella.

Kämppätoimikunnan kuulumisia



Ahkeralle talkoojoukolle lisää töitä luvassa

Hyvää alkanutta vuotta 2008 kaikille Tunturilatulehden lukijoille toivoo kämppätoimikunta.

Mennyt, jo taakse jäänyt vuosi 2007 oli jälleen tunturilatulaisille yksi kiireisimmistä.

Kämppien peruskorjaus- ja kunnossapitotyöt sekä Kiisan uusi keittokatos heinä-/elokuulla työllisti ison joukon talkooväkeä monena viikkona koko kesäkauden.

Syyskuussa viikolla 38/2007 olikin sitten jo vuorossa Susi-Kyrön peruskorjaustyöt. Työ alkoi jo etelässä, lastaamalla Rantaperen pakettiauto täyteen rakennustarvikkeita ja sitten vaan matkaan.

Saimme Susi-Kyröön niin paljon väkeä, että työtä voitiin tehdä kolmessa eri ryhmässä. Näin kaikki tälle viikolle suunniteltu työ tuli tehdyksi ja jäi vähän vapaa-aikaakin.

Nili-aitta ojennukseen

Seppo Björkengren työryhmänsä kanssa otti huolehtiakseen Nili-aitan korjaustyön. Perustus korjattiin, oli aivan kaatumaisillaan ja aitta sai myös uuden vesikatteen.

Kiitos Sepolle ja Unto Oraselle tunturilatulaisille tärkeän Nili-aitan peruskorjaustyöstä. Teitte viikon aikana paljon muutakin. Untolle suurkiitos pääkokin tehtävän hoitamisesta.

Polttopuut halki, poikki ja pinoon

Toinen työryhmä hoiti polttopuuhommat, hakivat viikon aikana tarvittavia rakennustarvikkeita aina Muoniosta asti.

Yli 20 kuutiota polttopuuta, jota Keinovaara oli tontille tuonut, sahattiin, pilkottiin ja laitettiin sisätiloihin suojaan, ulos jäälle puille tehtiin pohja, ristipinottiin ja rakennettiin katos.

Tämä työryhmä kunnosti myös Aihkin saunan viemärin kivikuopan nykyajan vaatimuksia vastaavaksi. Kiitos Myllärisen väelle ja Asko Rantaperelle työn suorittamisesta.

Peruskorjaus melkein päätökseen

Kolmas työryhmä ryhtyi sitten jatkamaan jo edellisvuonna (Juhlasusiaisten aikaan) alkanutta päärakennuksen kellarikerroksen peruskorjaustyötä.

Tämä toinen työvaihe alkoi poistamalla tuhoutuneet hirsirakenteet kellarin itäsivulta ja eteläpäädystä. Maata piti kärrätä useita kuutioita pois, jotta saatiin kellaritilaan enemmän käyttökorkeutta.

Tämän jälkeen tehtiin uusi perustus rakennuksen itäsivulle ja eteläpäätyyn sekä muurattiin miehen korkeat harkkoseinät kummallekin sivuille.

Talon lattia- ja seinätolpat vahvistettiin sekä tehtiin uudelleen kellarikerroksen alapihan puoleinen julkisivu. Myös porras alapihalta päärakennuksen pääsisäänkäynnille korjattiin.

Tätä kolmatta rakennustyöryhmää johti allekirjoittanut apunaan Kalevi Kanerva sekä viisi-kuusi virolaista ohjaajanaan Seppo Mäkelä Salon kaupungista.

Kiitos heille suuriarvoisesta avusta Susi-Kyrön talkootyöviikolla 38/07.

Nyt päärakennuksen kellarikerroksen peruskorjaustyöstä on tehty 2/3-osaa. Työ jatkuu vko 39/2008 ja saadaan toivottavasti silloin valmiiksi.

Tärkeät tukikohdat

Nyt kolme-neljä vuotta kämppäisännän tehtävää hoitaneena, olen huomannut kuinka tärkeät tunturilatulaisille kolme tukikohtaa Lapissa on.

Ihmiset haluavat, että niiden hoito olisi hyvissä käsissä. Kämppien tulee olla ensiluokkaisessa kunnossa kun väki tulee viettämään lomaa, vapaa-aikaansa tai käyvät päiväkäynnin.

Tämä kaikki on mahdollista kun edelleen jaksamme yhdessä tehdä työtä tukikohtien hyväksi.

Kaikki Tunturiladun talkootyöviikot jo aikaisem-



9. Ja siinähän se on!



10. 30. heinäkuuta: Ruoto on valmis.



11. 31. heinäkuuta Aluskatteen teko aloitettu.



12. Työ edistyy.



13. 1. elokuuta katosta saadaan jo suojaa.



14. Huovat päälle!



15. Muurari töissä.



16. Seinämestarit ahkeroivat.



17. 3. elokuuta homma on viimeistelytöitä vailla.



18. Lähteekö vetämään?



19. Mitä ne pojankoltiaiset ovat katolla keksineet?



20. On siinä soma istuskella kesäillassa!

Homma hoidettu! Huomenna etelään.

kuvat ja teksti: Irkku

minkin rakennuspäälliköiden Pekka Huttusen ja Seppo Björkengrenin aikanakin ovat onnistuneet aivan erinomaisesti. Työt ovat tulleet tehdyksi ja väkeä on saatu mukaan.

Mielestäni tämä johtuu siitä, että talkooviikot ovat olleet lämminhenkisiä, työ koetaan tärkeäksi ja ihmisillä on ollut hyvä olla yhdessä. Siis kaikki ovat viihtyneet!

Lisäksi Tunturilatu on tukenut talkooviikkoja hienosti järjestämällä talkoolaisille viikon aikaisen muonituksen veloituksetta.

Kallis menovesi

Viime aikoina on kämppäisännälle tullut kyselyitä siitä, voisiko Tunturilatu osallistua millään lailla talkootyöviikkojen matkakustannuksiin?

Syystä, että polttoainekustannus on noussut niin merkittäväksi kuluksi.

Tämä asia otetaan käsiteltäväksi Tunturiladun johtokunnassa. Päätös asiasta saadaan kevään aikana.

Tulevat talkoot

TL-lehdessä nro 3/2007 kerrottiin, että Susi-Talaksen peruskorjaustalkoot on siirretty kesään 2008.

Työ toteutetaan viikolla 31/08. Tulevissa talkoissa tarvittaisiin normaalia enemmän väkeä, koska mm. viime kesälle suunniteltu saunan pesuhuoneen lattian korjaus ei toteutunut talkooväen puutteen takia.

Talaksen työt vko 31/2008:

-Ensimmäisenä ohjelmassa pitkospuiden korjaus. 3 km:n matkalla useita suoalueiden ja ojien ylityksiä. Puutavara saadaan ottaa valtion metsästä.

-Toinen työkohde on käymälä ja jäteaseman peruskorjaus nykyajan vaatimuksia vastaavaksi.

-Kolmas työkohde on saunan pesuhuoneen lattian korjaus+viemäröinti myös viranomaisvaatimuksia vastaavaksi.

-Neljäs työkohde on päärakennuksen ulkoportaat, paloportaat, keittokatoksen peruskorjaus ja laiturin korjausta.

Kämppäisäntä huolehtii talkootyöjärjestelyistä seuraavasti:

-järjestelee talkooväen kuljetuksen työkohteeseen, **huomio**: omatoimisesti esim. kimppakyydit!

-hankkii työkalut

-hankkii rak.tarvikkeet

-järjestelee yöpymiset/teltta tai sisämajoitus

-järjestelee yhteisruokailun

Huomio!

Ennakkoilmoittauminen tärkeää ruokailun järjestämiseksi. Omiakin eväitä pitää olla mukana.

-järjestelee työskentelyolosuhteet talkooväelle ja toimii työnjohtajana sekä neuvoo ja opastaa kaikkia talkootyöhön osallistujia

-talkootyövakuutus kaikille (Lea Sarkeala hoitaa)

Huomio!

Peseytyminen ulkona, kuuma vesi on (saunan pesuhuoneen lattiaremontti)

Retkivarustus sateen varalekin pitää olla mukana.

Talkootyöväkeä tarvitaan seuraavasti:

-pitkospuutyöryhmä 3 - 4 ammattimiestä ja 3 apumiestä

-pesuhuoneen lattia 2 ammattimiestä ja 1 apumies

-jäteasema/käymälä 2 ammattimiestä ja 2 apumiestä

-portaat/laituri/katos 1 ammattimies ja 2 apumiestä

-keittiö 3 henkilöä

Yhteensä n. 20 henkilöä.

Ilmoittautuminen:
Pekka Kallio
puh. 050-5272796
Lea Sarkeala
puh. 0400-299956
Huomio!

Talkoot Susi-kyrössä Syyskuu vko 39/2008 toteutetaan, tarkemmin TL-lehti nro 2/2008.

Omatoimista väkeä

Lisäksi monet eri tunturikerhot tai yksityiset henkilöt ovat v. 2007 aikana tehneet kaikenlaista talkootyötä Lapin kämppien hyväksi, joista töistä ei ole em. tekstissä kerrottu, ainakin Lean ja Urpon väki on viikon ajan työskennellyt Kiisalla, samoin Ritviksen porukka.

Eri kämppien sisävarustelua on paranneltu vuoden aikana (mm. Aihkin kalusteet uusittu, talvella lumia luotu katoilta, suursiivouksia tehty kämpillä jne.).

Kiitän teitä kaikkia, jotka ovat osallistuneet eri tavoin kämppiemme kunnossapitoon!

Turku 25.1.2008
Pekka Kallio
kämppäisäntä
JK.

Vaikka Tunturiladussa on vahva talkoohenki edelleen, väki on kuitenkin vuosien aikana jonkin verran jo ikääntynyt niin kuin koko yhteiskunnassamme on käymässä ja jo käynytkin.

Kuitenkin talkootyöt Tunturiladussa on saatu vielä vietyä erinomaisesti läpi.

Jatkossa olisi kuitenkin hyvä, jos saataisiin vahvistusta nuoremmastakin polvesta. Tunturiladussa onkin jo tehty työtä nuorempien ihmisten saamiseksi toimintaan mukaan, hyvä näin.

Johtokunnan päätöksellä vuoden 2008 aikana talkoisiin osallistuneiden kesken arvotaan vapaa viikko Aihkissa.

Tunturiladun johtokunta ja toimihenkilöt

Raimo Pahkala, puheenjohtaja, Okta, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI, raimo.pahkala@nic.fi, (08) 637 009, 040 839 6638
Sirpa Alapuranen, varapuheenjohtaja, kerhoasiainhoitaja, Kavtsi, Vallikatu 5–7 A 4, 02650 ESPOO, sirpa.alapuranen@luukku.com, (09) 298 9881, 040 860 5148
Tommi Avikainen, Ovtsi, Askartie 2b15 00700 Helsinki tommi@pihtiputaalainen.com, 0500-546126
Matti Häppölä, Kuokte, Kirveskatu 7, 11130 RIIHIMÄKI, 050 490 3897, matti.happola@gmail.com
Paavo Kramsu, Logi, Lauklähteenkatu 6 A 23, 20740 TURKU, paavo.kramsu@luukku.com, (02) 236 3369, 040 706 2764
Markku Salminen, Kuokte, Vuoritie 24, 04400 JÄRVENPÄÄ, markku.a.salminen@netti.fi, (09) 291 9916 k, (09) 2719 2458 t, 040 548 4600
Lea Sarkeala, Njeallje, Satakunnankatu 53 A-rappu, 78300 VARKAUS, lea.sarkeala@pp.inet.fi, (017) 556 5400, 0400 299 956
Hanna Sinilehto, Kolbma, Männikkötie 5 B 20, 05830 HYVINKÄÄ, hanna-mari.sinilehto@pp.inet.fi, 040 747 7479
Timo Tulosmaa, Kolbma, Elianderinkatu 8 C 10, 33230 TAMPERE, timo.tulosmaa@sci.fi, 040 744 0565

Toimihenkilöt

Iitu Gerlin, sihteeri, Kavtsi, Maria Jotunin tie 10 E 52, 00400 HELSINKI, iitu.gerlin@kolumbus.fi, 040 707 4598
Pekka Kallio, kämppäisäntä, Logi, Kalttassuo, 20660 LITTOINEN, pekka.kallio@hartela.fi, 050 527 2796
Jaana Sorjonen, taloudenhoitaja Ovtsi, Saarijärventie 7 A 3, 40200 JYVÄSKYLÄ, jaana,sorjonen@elisanet.fi, 0400 - 644 246.
Satu Ojala, toimitussihteeri, tiedottaja, Geatki, Karpintie 13, 32700 HUITTINEN, satu.ojala@huittistensanomalehti.fi, (02) 560 1085 t. 050 523 4844
Pirjo Sinilehto, jäsensihteeri, Kolbma, Veisunkatu 14 as 5, 33820 TAMPERE, pirjo.sinilehto@kolumbus.fi, (03) 266 2592 k. 040 763 1109
Tilintarkastajat 2007
Vappu Hietala
Lasse Luoto

Kerhoyhdyshenkilöt 2008

OKTA (1)
Kainuu
pj. **Liisa Haapalainen** Peltokatu 6 A 88600 Sotkamo(08) 666 1932, 050 370 1350 liisa.haapalainen@luukku.com siht. **Esa Suominen** Rysätie 9 C 7 87700 Kajaani (08) 612 0152 / 6155 2675 esa.suominen@kajaani.fi
KUOKTE (2)
Keski-Uusimaa
pj. **Matti Häppölä** Kirveskatu 7 11130 Riihimäki 050 490 3897 matti.happola@gmail.com
siht. **Airi Heino** Siltakatu 23 B 6 05900 Hyvinkää 040 769 2122 airi.heino@pp3.inet.fi
KOLBMA (3)
Pirkanmaa
pj. **Jorma Laine** Lentävänniemenkatu 2 A 33410 Tampere 0400 612 960
siht. **Sirkka-Liisa Vuori** Otavalankatu 5 C 25 A 33100 Tampere 050 541 0482 sirkkaliisa.vuori@kolumbus.fi
NJEALLJE (4)
Savo
pj. **Lea Sarkeala** Satakunnankatu 53 A 78300 Varkaus (017) 556 5400, 0400 299 956 lea.sarkeala@pp.inet.fi
siht. **Pirjo Vainionpää** Sotkulahdentie 31 58900 Rantasalmi 040 7592444 pikuvain@hotmail.com
VIHTTA (5)
Pohjanmaa
pj. **Tapani Rajala** Lapuankatu 5 A 65350 Vaasa 050 330 8045 tapani.rajala@pp.inet.fi
KUHTTA (6)
Helsinki
pj. **Tommi Ryyppö** Patterikuja 17 B 5 00340 Helsinki 040 831 5827 tommi.ryyppo@kolumbus.fi
siht. **Eeva-Mari Kivimäki** Koroistentie 8 B 10 00280 Helsinki 050 309 3584 eeva-mari.kivimaki@helsinki.fi
TSIETSA (7)
Pohjois-Savo
pj. **Urpo Häkkinen** Huuhkajantie 9 71800 Siilinjärvi 050 565 9839 / (017) 462 1922 urpoh@dnainternet.net
siht. **Seija Vihervuori** Juhanintie 6 71800 Siilinjärvi 040 867 2593 seija.vihervuori@elisanet.fi
KAVTSI (8)
Pääkaupunkiseutu
pj. **Pertti Meriläinen** Hirvitie 13 B 7 01450 Vantaa 040 910 2182 pertti.merilainen@luukku.com
siht. **Juha Kelkka** Leikosaarentie 27 B 40 00990 Helsinki 050 332 3239 tunturikerho.kavtsi@kolumbus.fi
OVTSI (9)Keski-Suomi
pj. **Tapio Uutela** Kumpulantie 6 D 40600 Jyväskylä 040 849 3670 tapio.uutela@tintti.net
siht. **Ritva Loimio** Puistotori 6 as 16 40100 Jyväskylä 040 552 1037 riloimio@cc.jyu.fi
LOGI (10)
Lounais-Suomi
pj. Paavo Kramsu Lauklähteenkatu 6 B 41 20740 Turku 040 706 2764 paavo.kramsu@luukku.com
siht. **Irma Rytkölä** Lauklähteenkatu 6 B 41 20740 Turku 040 861 7601 tunturikerhologi@gmail.com
ALPPAS (ilves)
Häme
pj. **Erkki Maununen** Varstatie 29 13500 Hämeenlinna 040 519 6107 erkki.maununen@pp.inet.fi
siht. **Taija Heinonen** Riitepolku 1 13500 Hämeenlinna 0400 585 567 taija.heinonen@armas.fi
KUMPE (susi)
Pohjois-Karjala
pj. **Pentti Huikuri** Mäntytie 3 83100 Liperi 040 763 2276 pentti.huikuri@pp.inet.fi
siht. **Johanna Nevalainen** Kansantalontie 9 B 3 83700 Polvijärvi 050 331 7876 johanna.lappalainen.1@luukku.com
KUOVZA (karhu)
Kymenlaakso
pj. **Ari Mussalo** Maderannantie 14 48310 Kotka 040 742 8523 ari.mussalo@kymp.net
siht. **Seija Mussalo** Maderannantie 14 48310 Kotka 040 843 0475 seija.mussalo@kymp.net
GEATKI (ahma)
Satakunta
pj. Satu Ojala Loimijoentie 817 32700 Huittinen 050 523 4844 satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
siht. **Pirkko Liuksiala** Huhkolantie 3 B 20 32700 Huittinen 044 567 0244 pirkko.liuksiala@huittinen.fi
NJALLA (naali)
Tunturilappi
pj. **Paula Heikkilä** Olluinojantie 2 99100 Kittilä 040 846 2156 heikkila_paula@hotmail.com
siht. **Raija Paasirova** Ounasjoentie 810 99140 Köngäs 040 716 3033 raiski@levi.fi
Lapinkävijät OWLA
Oulun seutu
pj. **Hannu Yrjänäinen** Takahaantie 4 90650 Oulu 044 260 3818 hannu.yrjanainen@ouka.fi
siht. **Leila Virtanen** Sauvojantie 6 C 17 90560 Oulu 040 771 3462 leila.virtanen@pp2.inet.fi



Lasten ehdoilla Susikyrössä 14. - 19. 7. 2008

Nuorisotoimikunta kutsuu mummot ja vaarit Susikyröön lastenlastensa kanssa nauttimaan kesäisestä viikosta.

Viime kesän tapahtuman tavoin aikuinen-lapsi -viikon aikana tutustutaan metsä- ja vesiluontoon, kalastellaan, käydään tunturissa, askarrellaan, istutaan nuotiolla, lauletaan ja saunotaan. Opetellaan erätaitoja. Susikyrö ja Aihki on tukikohtana. Lapsilta ei peritä aluemaksua. Osallistujat huolehtivat itse varusteistaan ja ruokailuistaan.
Raiski Paasirova suunnittelee viikon ohjelman ja toimii päävetäjänä tunnetulla ja innostavalla taidollaan.
Ilmoittautumiset ja lisätietoja antaa Raimo Pahkala 040 839 6638, raimo.pahkala@nic.fi
Tervetuloa **Nuorisotoimikunta**



Tunturiladun eräretkeilyn ENSIAPUKURSSI 8.-10.8.2008 Tunturikerho Kavtsin Kärrikaltio kämpässä Inkoossa

Maastossa voi aina sattua sairastuminen tai loukkaantuminen.
Oletko valmistautunut siihen?

Tule viikonlopuksi kartuttamaan taitojasi mukavaan porukkaan hyvien kouluttajien oppiin.
Kurssin vetäjänä toimii pelastusliiton ensiavun pääkouluttaja Martti Mäkelä.
Kurssimaksu on 75 € sisältää opetuksen, kurssimateriaalin, ruokailun ja saunan.
Minimiosallistujamäärä on 15 henkilöä. Kurssi vastaa tasoltaan SPR EAI kurssia, joten saat susisuorituksia varten todistuksen ensiapukurssista.
Tarvittaessa pyritään järjestämään kurssilaisille Helsingistä kyyti Kärrikaltioon.
Ilmoittautumiset 31.5.2008 mennessä.
Ilmoittautumiset ja tiedustelut Marita Maula, marita.maula@kolumbus.fi, p. 040 509 4412.

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo. pahkala@nic.fi

Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi

Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala, Iitu Gerlin, Juhana Häme

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy 2008

Ilmestymisaikataulu 2008:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
2	9. 5.	27. 5.
3	15. 8.	2. 9.
4	14. 11.	2. 12.

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:
Pirjo Sinilehto,
Veisunkatu 14 as. 5,
33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi.

HUOM. Suomen Latuun mm. Latu ja polku –lehteä varten jäsen ilmoittaa itse muutoksista
Marita Lassilalle puh. 09-4159 1116.
Nettisivuilla (www.suomenlatu.fi) on tätä varten lomake.

21.-30.3.2008 Tunturisusivaellus Angelista Susikyröön

Kavtsi järjestää pääsiäisen jälkeisellä viikolla tunturisusi-hiihtovaelluksen Angelista Susikyröön. Mukaan mahtuu 8 henkilöä ja tervetulleita ovat sekä kavtsilaiset että muiden tunturikerhojen jäsenet. Vaellus on suunniteltu niin, että se hyväksytään tunturisudeksi aikovalle vaadittuna tunturisusivaelluksena ja susiksi aikovat ovat siten myös etusijalla osallistumaan vaellukselle. Vaellus alkaa Angelista ja päättyy Tunturiladun Susikyrön kämpälle. Suunniteltu reitti kulkee alkumatkasta Lemmenjoen kansallispuistossa ja loppumatkasta Puljun erämaa-alueen halki. Majoittuminen tapahtuu lämmitettävissä kahden hengen teltoissa. Tavarat ja eväät vedetään ahkioissa. Matkaa kertyy 150 km tai enemmän. Reitin maasto on pääosin tasaista, avosoita ja metsiköitä, mutta lisäohjelmana voidaan käydä huiputtamassa tuntureita tilanteen ja mielihalujen mukaan.

Matkat järjestetään omakustannushintaan alustavan suunnitelman mukaan juna-bussilla ja taksilla (normaalihintaiset matkat maksavat noin 370 euroa ahkiomaksuineen, ryhmäalennuksilla 310 e). Lähtö junalla Helsingistä torstaina 20.3. klo 19.30 ja paluu Helsinkiin maanantaina 31.3. klo 9.37. Vaihtoehtoisesti voit saapua omilla kyydeillä Ivaloon tai Inariin perjantaina 21.3. noin klo 13.

Retkipalaveri pidetään Kavtsin hiihtoviikonlopun yhteydessä 8.-9.3. kerhon majalla Kärrikaltiossa Inkoossa.

Vaellukselle osallistujilta edellytetään säännöllistä etukäteisharjoittelua ja aiempaa talvivaelluskokemusta. Varusteiden hankinnassa autetaan tarvittaessa.

Ilmoittautumiset 18.1. mennessä (matkalippujen lunastuspäivä).
Panu Loisa, 050 585 9947, panu.loisa@welho.com.

Tunturilatu - erätaitoja ja elämyksiä



Hardangervidda on tunturiylänköalue eteläisessä Norjassa (Turun leveysasteilla), Oslon ja Bergenin välissä. Alue on joka suuntaan kymmeniä kilometrejä laaja, ja sen vuoristoisempi länsiosa on kansallispuistoa. Alueella on paljon merkittyjä, suhteellisen helppokulkuisia reittejä ja niiden varrella on retkeilymajoja. Aluetta rajaavilta maanteiltä löytyy useita kohtia, joista pääsee reitistölle ja näin ollen voi valita kuinka pitkän ja kuinka vaativan vaelluksen haluaa tehdä.

Teemme viikon mittaisen rinkkavaelluksen alueella, pääasiassa telttamajoituksella. Tilanteen mukaan voidaan tukeutua myös maksullisiin tunturimajoihin. Osanottajien lukumäärästä riippuen, jakaannumme ehkä kolmeen ryhmään sen mukaan, kuinka pitkän reitin kukin valitsee. Vaelluksen lisäksi tehdään parin päivän mittainen turistibussikierros vuonomaisemissa, ja vaikkapa Oslossa, missä voidaan tutustua nähtävyyksiin.

Alustava matkasuunnitelma:
Lähdetään bussilla Turusta perjantaina 25.7. iltalaivalla Tukholmaan. Lauantaina saavutaan Hardangerviddalle, missä majoitutaan leirintäalueelle. Sunnuntaina bussi tiputtaa etukäteen sovitut n. 10 hengen ryhmät lähtöpisteisiinsä. Seuraavana lauantaina bussi poimii porukat tulopisteistä ja majoitutaan johonkin tunturihotelliin tai retkeilymajaan. Sunnuntaina ja maanantaina kierrellään nähtävyyksiä katsomassa (vuonot ja Oslo) ja tiistaina ajetaan Tukholmaan. Keskiviikkoaamuna 6.8. ollaan taas Turussa.

Matkakustannukset per henkilö ovat n. 340 €, pitäen sisällään laiva- ja bussimatkat ja yhden leirintäaluemaksun sekä kolme yötä retkeilymajoissa. Aterioita ei hintaan kuulu. Arvioitu hinta edellyttää, että mukaan lähtijöitä on vähintään 30. Jos lähtijöitä on selvästi enemmän, niin hinta halpenee hieman. Maksut Login tilille 220518-41730, viitenumero on 806.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Paavo Kramsu (puh. 040 7062764 tai paavo.kramsu@luukku.com) **23.5.2008 mennessä**, jolloin on maksettava myös **ennakkomaksuna 20 €.** Tunturilatulaiset ovat tervetulleita matkalle mukaan.

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n kevätkokous pidetään lauantaina 29.3.2008 klo 10 Joutenlammen kurssikeskuksessa, Joutenlammentie 294, 87930 SALMIJÄRVI.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset kevätkokousasiat.

TERVETULOA

Johtokunta

11.-20.9.2008 Tunturisusivaellus Kemihaarasta Susi-Talakselle

Kavtsi järjestää kerhoviikon yhteydessä tunturisusivaelluksen Kemihaarasta Susi-Talakselle. Mukaan mahtuu 8 henkilöä ja tervetulleita ovat sekä kavtsilaiset että muiden tunturikerhojen jäsenet.

Vaellus on suunniteltu niin, että se hyväksytään tunturisudeksi aikovalle vaadittuna tunturisusivaelluksena ja susiksi aikovat ovat siten myös etusijalla osallistumaan vaellukselle.

Vaellus alkaa Kemihaarasta ja päättyy Tunturiladun Susi-Talaksen kämpälle. Suunniteltu reitti kulkee alkumatkasta Kemin-Sompion erämaa-alueella jatkuen Sokostin kautta Urho Kekkosen kansallispuiston poikki Tsarmitunturin erämaa-alueelle. Majoittuminen tapahtuu omissa teltoissa. Tavarat ja eväät kannetaan rinkassa. Matkaa kertyy 150 km tai enemmän. Reitin maasto on vaihtelevaa: avosoita, jokia, avotunturia ja metsää. Matkanvarrella voidaan tehdä huiputuksia.

Matkat järjestetään omakustannushintaan alustavan suunnitelman mukaan juna-bussilla ja taksilla (normaalihintaiset matkat maksavat noin 340 euroa, ryhmäalennuksilla 270 e). Lähtö junalla Helsingistä keskiviikkona 10.9. klo 19.30 ja paluu Helsinkiin sunnuntaina 21.9. klo 8.37.
Vaihtoehtoisesti voit saapua omilla kyydeillä Rovaniemelle tai Kemijärvelle torstaina 11.9. klo 8.

Retkipalaverista ilmoitetaan myöhemmin.

Vaellukselle osallistujilta edellytetään säännöllistä etukäteisharjoittelua ja aiempaa vaelluskokemusta. Varusteiden hankinnassa autetaan tarvittaessa.

Ilmoittautumiset 4.8. mennessä (matkalippujen lunastuspäivä).
Panu Loisa, 050 585 9947, panu.loisa@welho.com.

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. 0400 644 246 ilt. tai viikonl. tai osoitteella Saarijärventie 7 A 3, 40200 Jyväskylä. Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
50-vuotishistoria -teos	15,00	220
Porannahkainen kahvipussi 60-vuoden juhlaesine	30,00	204



Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. "vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä on edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun 5 €/vrk/hlö, vanhempien mukana olevilta alle 12-vuotiailta kämppämaksua ei peritä.

Aihkin kämppämaksu on 15 €/pv/koko kämppä. Viitenumero 806. Kämpän varaus tehtävä Raimo Pahkalalle, häneltä saa avaimen. Yhteystiedot löytyvät puheenjohtajan tiedoista.

Kämppien viitenumerot ovat: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Yhteydenottoja odotellen!

Kevätterveisin! Jaana Sorjonen

RETKIMUISTIO VUONNA 2008



Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla Tunturilatu lehdessä.

Helmikuu

22.02. Kuutamohiihto Oulujoella klo 19.30 alkaen. Owla
Täydenkuun hiihtotapahtuma jätkänkynttilöillä valaistulla ladulla Yrjänäisen rannassa Koivurannan kahvilan kohdalla. Kerhon kota pystyssä ja myynnissä kahvia, mehua, pullaa ja makkaraa. Järjestää Hannu 044 260 3818.

29.2.-2.3. Jäähiihtoa Vaasan edustalla Mikkelinsaareen Logi
Lähtö Turusta n. klo 15 kimppakyydillä Vaasaan, jossa yövytään vihttalaisten suosittelemassa paikassa. Aamulla aloitetaan n. 18 km jäävaellus Mikkelinsaareen, missä majoitutaan 10 hengen huoneisiin. Saunaankin pääsee. Jokainen huolehtii eväistään ja varusteistaan itse. Matkakustannus on 20 €/hlö. Sunnuntaina hiihdämme takaisin Vaasaan ja illalla olemme taas Turussa.
Ilmoittautumiset ja tiedustelut Paavolle 19.2. mennessä.

Maaliskuu

viikko 11 ja 12 Hiihtovaellus Kilpisjärvi - Susi-Kyrö Retkitoimikunta
Lähtö Helsingistä 7.3.08 junalla Kolariin ja siitä linja-autolla Kilpisjärvelle. Yöpyminen Haltinmaassa ja vaellus alkaa su 9.3. Reitti alustavasti on: Kilpisjärvi - Halti - Porojärvenlaaksoon - Norjanrajaa Leppävaaraan - Hetta - Susi-Kyrö. Matkaa kertyy n. 250 km. Susi - Kyröön saavutaan pitkänäperjantaina ja kotimatka alkaa yöpymisen jälkeen la 22.3. linja-autolla sekä junalla Kolarista. Vaelluksen yöpymiset ovat pääosin kämpissä, mutta teltat otetaan mukaan. Kustannukset liikkuvat n. 250 € suuruusluokassa. Ilmoittautumiset 1.2 2008 mennessä.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Esa Säde puh. 040 510 2895 tai Markku Salminen puh. 040 548 4600 sähköposti markku.a.salminen@netti.fi

8.3-15.3. Hiihtoviikko Kilpisjärvellä Owla
Hiihtoloma Kilpisjärven suurtuntureiden hohtavilla hangilla auringon jo lämmittäessä ja pidentäessä päivää. Teemme päiväretkiä Kilpisjärven maastossa hiihdellen ja kahvitauoista nauttien. Täysihoito biologisella asemalla 2-3 hengen huoneissa. **Ilmoittaudu Ainolle p. 040 770 6282 aino.hamalainen@oulu.fi tai Kallelle p.040 824 2857 kalle.eerola@tapiola.fi.**

21.-30.3.08 Tunturisusivaellus Angelista Susi-Kyröön Kavtsi
Katso erillinen ilmoitus.

29.3-6.4 Hiihtovaellus Kvikkjokk - Sulitjelma Owla
Keväinen vaelluksemme alkaa Kvikkjokista Sarekin tunturialueen laidasta. Sieltä vaellamme kohti länttä kulkien suurten tuntureiden tuntumassa tunturitupaverkostoon tukeutuen. Matkalla on mahdollista yöpyä tunturituvissa, mutta on varauduttava myös teltta-öihin. **Ilmoittaudu Aino Hämäläiselle p. 040 770 6282 tai aino.hamalainen@oulu.fi tai Marie Tickille marie.tick@swedac.se**

Huhtikuu

5.4 – 12.4. Kerhoviikko Susitalaksella Owla
Vietämme keväisen viikon Ivalon Tsarmitunturin maisemissa hiihdellen ja pilkkien. **Ilmoittaudu Hannulle 044 260 3818, 15.03.2008 mennessä.**

24.4.-3.5.08 Naisten hiihtovaellus Haltille Geatki
Lähtö Huittisista 24.4. aamulla, yöpyminen Kolarissa, josta ajetaan aamulla Kilpisjärvelle. Yöpymiset varaustuvissa. Reissun jälkeen palataan Kolariin, jossa saunotaan ja yövytään. Kotimatkalle lähdetään la 3. 5. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset 23.3. mennessä Airi Ala-Juusela puh. 040 7281 877 tai Satu Ojala puh. 050 5234 844, sähköposti satu.ojala@dnainternet.net Huom. Paikkoja rajoitetusti.**

30.4-4.5. Hellehiihto Kilpisjärvellä Owla
Jos et ehdi hiihtovaelluksille, lähde kuitenkin pidennetylle viikonloppuretkelle Kilpisjärvelle. Aurinko paistaa yölläkin, joten ilta-hiihtokin onnistuu.
Ilmoittaudu Eeva Kaisalle, p. 040 763 9916, eeva.hyrv@oulu.fi, Ainolle p. 040 770 6282 aino.hamalainen@oulu.fi tai Leilalle p. 040 771 3462 leila.virtanen@pp2.inet.fi

Toukokuu

1.-4.5. Pyöräretki Kuninkaantiellä jatkuu Logi
Viime kesänä pääsimme Karjaalle asti ja nyt jatkamme sieltä eteenpäin. Mukaan liittyy nyt vihttalaisten lisäksi myös kavtsilaisia ja huoltoauto kulkee taas mukana. Retki tehdään omakustannushintaan (maksun viite 796). **Ilmoittautumiset ja tiedustelut Else-Maj Suolinna 040 723 1146 tai else-maj.suolinna@netsonic.fi**

Kesäkuu

7.6-14.6. Owlan kerhoviikko/lintuviikko Susikiisalla Owla
Päiväretkiä lähimaastoon tutustuen pohjoisen alkukesän luontoon ja lintumaailman ääniin. Mahdollisuus tutustua palsasoihin ja valoa riittää vaikka yöllisiin retkiin
Ilmoittaudu Tuulalle p.050 328 2434, 5.5.2008 mennessä.

Heinäkuu

5.-14.7. Tunturikasveja ja huippuja Kilpisjärvellä Kavtsi
Heinäkuun ensimmäisen täyden viikon viettävät kavtsilaiset ja oktalaiset tutkimalla tunturikasveja Kilpisjärven alueella. Suunnitellun reitin varrella on seuraavia monipuolisia tunturikasvialueita: Urttasvaara, Kouttusgaissi, Kahperusvaara, Guanjarvarri, Tuoljehuhput, Jiehkas ja Saanan pohjoisosa. Alueella on myös useita tuhannen metrin huippuja, joten jos joltakulta puuttuu ko. huippuja tunturisuden arvoon, niin viikon aikana voi niitäkin bongata. Vaellusryhmä kokoontuu Kilpisjärven Retkeilykeskuksessa lauantaina 5.7 iltapäivällä. Vaellus alkaa Norjan puolelta Didnijohkan vartta seuraten Lossujärvelle ja sieltä kuljetaan Norjan rajaa myötäillen etelään kohti Kilpisjärveä. Suunniteltuja yöpymispaikkoja on viisi, joissa kussakin vietetään 1-3 yötä kerrallaan. Rinkan kanssa kuljettavien leirinsiirtomatkojen pituudet ovat 5-15 km, samoin kasvialueisiin tehtävät päivärepumatkat.Kokonaismatkasta (n. 90 km) puolet on rinkan kanssa. Retki päättyy 14.7. ennen puoltapäivää Retkeilykeskukseen, josta pääsee bussilla Rovaniemelle. Vaelluksen voi myös lopettaa vuorokautta aikaisemmin, sillä olemme kaksi viimeistä yötä lähellä Saanaa, minkä pohjoispuolisia alueita tutkitaan sunnuntaina. Vaellus toteutetaan telttavaelluksena. Kivinen maasto, suuret korkeuserot ja mahdollisesti nopeat sään vaihtelut tuovat vaikeutta vaellukseen, vaikkakin useampi yö samassa paikassa helpottaa osaltaan.
Lisätietoja Juha Kelkka (Kavtsi) 050 528 4539 juha.kelkka@kolumbus.fi tai Sirpa Alapuranen (Kavtsi) 040 860 5148 sirpa.alapuranen@luukku.com, Liisa Haapalainen (Okta) 050 370 1350 liisa.haapalainen@luukku.com.

19.7-26.7. Kirkkoveneretki Inarijärvelle Owla
Viikon kirkkoveneretki Inarilla. Vene otetaan mukaan Oulusta. Tavaroiden lisäksi veneeseen mahtuu 9-11 henkilöä. Reitti ja päivämatkat sääolosuhteiden mukaan. Kokonaismatka n. 100-150 km. Yöt vietämme teltoissa, jotka pystytämme aina johonkin saareen, joita on tarjolla yli 3000. Ruokakalat uistelemme järvestä.
Ilmoittaudu Hannulle p. 044 260 3818, 19.6.2008 mennessä.

25.7.-6.8.08 Login 30 v -juhlavaellus Norjan Hardangerviddalle. Logi
Mennään Turusta bussilla ja laivalla Tukholmaan ja jatketaan Oslon kautta eteläisen Norjan hienoille tunturialueelle vaeltamaan. Viikon vaelluksen jälkeen tutustumme pari päivän ajan bussituristeina nähtävyyksiin. Palaamme samaa reittiä 6.8. aamulla. Tarkempaa tietoa tulee seuraavaan Tunturilatulehteen. **Myös Paavo Kramsulta voi kysyä lisää puh. 040 706 2764 tai paavo.karmsu@luukku.com.**

Elokuu

16.8-24.8. Syysvaellus Kvikkjokista Sulitjelmaan Owla
Alkusyksyn vaellukselle lähdemme Ruotsin ja Norjan suurtuntureille. Vaellus alkaa Kvikkjokin tunturiasemalta, josta lähdemme kohti Sulitjelmaa. Koko matkan vaellamme suurtuntureiden tuntumassa ja jäätiköiden läheisyydessä. **Ilmoittaudu Ainolle p. 040 770 6282 tai aino.hamalainen@oulu.fi**

28.-31.8.08 Pidennetty viikonloppuvaellus Seitsemiseen tai Geatki
vaihtoehtoisesti johonkin muuhun lähiseudun kansallis- tai luonnonpuistoon. Vaellus on tarkoitettu koko perheelle ja mukaan voi tulla myös perjantai-iltana. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset 2.8. mennessä Airi Ala-Juusela puh. 040 7281 877 tai Satu Ojala puh. 050 5234 844, sähköposti satu.ojala@dnainternet.net**

30.8. – 6.9. Vaellus Saariselän maisemissa Owla
Ruskavaellus alkaa Nuorttin erämaasta Kemihaarasta, josta on tarkoitus vaeltaa Kiilopäälle. Ruska puhkeaa väriloistoon tuolla viikolla. Vaellus on telttavaellus. Kahdeksi viimeiseksi yöksi on varattu varaustupa ja retken päätteeksi Kiilopirtti. **Ilmoittaudu 30.7. mennessä Reinolle p. 040 563 0177 tai (08) 530 2075**

Syyskuu

11.-20.9.08 Tunturisusivaellus Kemiaarasta - Susi-Talakselle Kavtsi
Katso erillinen ilmoitus.

Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja-autokuljetuksilla. Kysy kyytimahdollisuutta, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan, se on kaikille edullista.

Ilmoittakaa kerhot retkiä, vaelluksia, melontaa, pyöräilyä jne. retkimuistioon, sillä joku tunturilatulainen voisi haluta mukaan kaverin puuttuessa, mielenkiintoisen kohteen takia, edullisemman kustannuksen takia jne.

Seuraavan retkimuistion aineisto 2.5.2008 mennessä osoitteella:

Markku Salminen, Vuoritie 24, 04400 Järvenpää
puh. koti (09) 2919916, matkap. 040 548 4600 sähköposti: markku.a.salminen@ netti.fi
Retkitoimikunta



Logi järjestää Tunturiladun

kesäpäivät

Yläneen Kalikassa 23.-24.8.2008

Kalikka sijaitsee aivan Säkylän Pyhäjärven etelärannalla, mistä vastarantaa ei näy. Paikka on Yläneen kunnan ulkoilualue ja siellä ei käytännöllisesti katsoen ole sisämajoitusta, mutta kaikki muut mukavuudet kyllä löytyvät. Joitain siskonpetejä saadaan kyllä järjestettyä. Hyviä telttapaikkoja sen sijaan on runsaasti ja muutamia asuntovaunujakin sopii. Ne ovat siis mukavat retkeilyhenkiset kesäpäivät.

Luvassa on mukavaa ohjelmaa ja seuraa, sekä lämmintä uimavettä ja kauniita ilmoja (Varsinais-Suomessa on yleensä kesällä kauniit ilmat). Tarkemmat tiedot ohjelmasta, ilmoittautumisesta ja osallistumismaksusta sekä ajo-ohjeet tulevat seuraavassa Tunturilatu-lehdessä.

Mutta jo nyt erittäin paljon TERVETULOA ! Merkkaa päivä almanakkaasi.

Aihkin kuulumisia



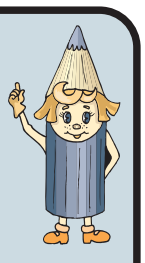
Kiinnostus majoittautumiseen Aihkissa on edelleen suurta. Keväthankien ja ruskan viikojen vetovoima jatkuu, mutta kyllä alkukesän valoisuudesta ja loppusyksyn rauhasta nauttijoiden määrä on kasvussa.

Vapaita viikkoja Aihkissa vielä löytyy. Peruutuksen johdosta maaliskuun ensimmäinen viikko on vielä vapaa. Tämän vuoden varatut viikot ovat: 8, 11 - 18, 20, 29, 36 - 39 ja 52.

Varaa itsellesi rauhallinen ja yksilöllinen mökki.

Varaukset:
Raimo Pahkala
040-8396638,
raimo.pahkala@nic.fi
Johtokunta

TOIMINTA-MUISTIO



Vuosi 2008

29.3.-5.4.	Login kerhoviikko Susikyrössä
5.-12.4.	Owlan kerhoviikko Susi-Talaksella
5.-12.4.	Oktan kerhoviikko Susi-Kiisalla
12.-19.4.	Kunniasusi Ykän seurueen viikko Susi-Kiisalla
19.-26.4.	Kumpen kerhoviikko Susi-Kiisalla
7.-14.6.	Owlan kerhoviikko Susi-Kiisalla
12.-19.7.	Nuorisotoimikunta Susikyrössä
19.-26.7.	Geatkin kerhoviikko Susikyrössä
26.7-2.8.	Kämppätoimikunta Susi-Talaksella
30.8.-6.9.	Tsietsan kerhoviikko Susikyrössä
6.-13.9.	Kuokten kerhoviikko Susikyrössä
6.-13.9.	Login kerhoviikko Susi-Talaksella
13.-20.9.	Kavtsin kerhoviikko Susi-Talaksella
13.-20.9.	Kolbman kerhoviikko Susikyrössä
20.-27.9.	Kämppätoimikunta Susikyrössä
28.-30.3.	Kevätpäivät ja kevätkokous Kajaanin Joutenlammella Oktan järjestäminä
22.-24.8.	Kesäpäivät Yläneellä Login järjestäminä
10.-12.10.	Syyskokous ja Susiaiset Janakkalassa Alppaksen järjestäminä



TUNTURILADUN
KEVÄTPÄIVÄT JA KEVÄTKOKOUS
KAJAANISSA JOUTENLAMMEN KURSSIKESKUKSESSA
28.-30.03.2008

Ohjelma

Perjantai 28.03.2008

18.00	Ilmoittautuminen alkaa, seurustelua
19.00 - 21.00	Iltapala

Lauantai 29.03.2008

8.00-9.00	Aamupala, ilm. jatkuu
9.00-18.00	Pähkäilypolku maastossa
9.30	Lipunnosto ja avajaiset
10.00	Tunturiladun kevätkokous
12.00	Kokouskahvi + suolainen pala
13.00	Ulos liikkumaan, laavulla mehut
15.30	Suomi Meloo 2007 -video, Aslak Peltonen
16.30-18.00	Saunominen ja avantouinti
16.30-18.00	Päivällinen
19.00	Illanvietto, arvokasta aikuisviihdettä
	Iltayölaulut ja yöjutut Kodassa

Sunnuntai 30.03.2008

8.00-9.30	Aamupala
9.30	Kainuulaisen retkeilyn helmiä, Jouni Laaksonen
11.00	Kainuulainen keittoluonas
12.00	Päättäjäiset

Osallistumismaksu on 8 €, joka sisältää saunan, tunnusesineen, ohjelman ja mehut laavulla

Majoitusvaihtoehdot ja hinnat

Telttamajoitus, omavaraisesti	maksuton
Mökkimajoitus (4-8 henk./mökki)	10 €/henk/vrk
Huonemajoitus (2 h/huone, soluasunto)	20 €/henk./vrk

Asuntovaunupaikka, ilman sähköä 6 €/vrk tai sähköllä 12€/vrk
Majoitukset ilman liinavaatteita. Lemmikkieläinten pito sallittu vain mökkimajoituksessa.

Ruokailut

Iltapala	5 €	Aamupala	5 €
Päivällinen	10 €	Keittolounas	7 €

Erikoisruokavalioiset ilmoittautukaa ajoissa.

Maksujen suorittaminen

Kaikki maksut suoritetaan paikan päällä. Huom. Käteisellä, ei pankkikortilla.

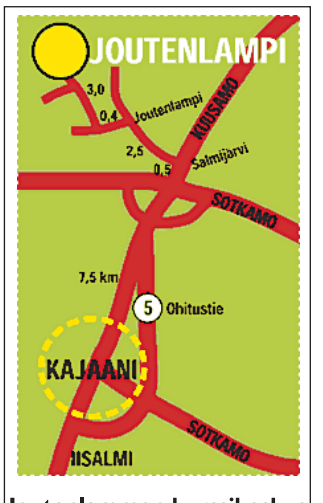
Ilmoittautuminen

Ruokajärjestelyjen ja majoitusvarausten vuoksi ennakkoilmoittautuminen suotavaa 17.03.2008 mennessä Liisa Haapalaiselle Peltokatu 6A5, 88600 Sotkamo, puhelin (08) 6661932 ja 050 3701350, sähköposti: liisa.haapalainen@luukku.com

Joutenlammen mäntykankailla on raikas hengittää lumisessa maisemassa. Lammen jääkannen alla odottavat kirjolohet pilkkijöitä. Saunarannoilla voi kokea hyisen hurmion avannossa. Joutenlampi on puolessa välissä Lapin tuntureille matkatessa.

Toivotamme Teidät tervetulleiksi vieraaksemme sinisten ajatusten ja sinisten vaarojen Kainuuseen.

Tunturikerho OKTA



Joutenlammen kurssikeskus
Joutenlammentie 294
87930 Salmijärvi



Melomisen riemua; Mauno.

Tyyntä ja myrskyä Kukkialla

Kukkian saaressa pikkuinen torppa…

Torpan omistaja, Kuokten kunniajäsen Jouko Palojoki, eränkävijä luojan armosta oli jo vuoden päivät pitänyt yllä kutsua saapua Kukkiajärven jylhänkauniisiin maisemiin melonnan merkeissä.

Retki saatiin viimein toteutettua kauniina syysviikonloppuna 1.-2.9.2007. Osallistujat: Irma, Raija, Sirkka-Liisa, Matti, Mauno ja Sakari kokoontuivat aamutuimaan Puutikkalan Saksalan tilan tuntumaan. Starttasimme siitä sitten kohti pohjoista luvattuamme palata illaksi saunomaan Joukon majalle.

Kun keli oli hyvä ja tie siloinen, päätimme lipsutella Luopioisten kylälle n. 8 km pohjoiseen.

Päästyämme Untunselän vaiheille alkoi länsituuli vähän voimistua. Mukavan ripeän melontavireen tuo loiva sivutuuli sai aikaan, joten hujauksessa olimme Vähäsalmen tyvenessä.

Luopioisten uudet uljaat ranta-asutusalueet enteilivät laskeutumistamme varsinaiseen satamaan. Vietimme urbaanin maatauon vierailemalla paikallisessa kyläkulttuurin kehdossa, Liekki-baarissa.

Seisovan pöydän Ihana ruuan tuoksu enteili edessä olevaa omaa evästuokiotamme jossain järven maisemissa.

Evinsalon tie oli pakko ylittää

Luopioisten kodikkaan kylän jätimme Hevossalmen kautta ja suuntasimme kokat kohti itää.

Evinsalon tien ylitys oli hoidettava jalkaisin. Rotevat miehet kantoivat täydessä lastissa olleet purtemme nopsasti n. 30 m kannaksen ylitse ja niin avautui edessämme taas uusi ja kokeilematon selkä, Kukkian itäinen osa, jonka eteläpäässä vedet virtaavat Kuohijoen kautta samannimiseen järveen ja jonka sokkeloinen pohjoisosa päättyy n.12 km pohjoisempana sijaitsevaan Rautajärveen.

Tavoittelimme idässä kartalla houkuttelevan kiintoisan näköistä Harjunsalmea, joka kapeana harjujonona erottaa Leppänän pikkuselän suuresta Lehtisaarenselästä. No, sinne siis. Vaan kuinkas sitten kävikään.

Evinsaon tien jäädessä taaksemme vähän kummastelimme takaa päin kuuluvaa kohinaa. No, joo, olihan tuossa aika synkkä pilvi, tietty ja taitaapa lähestyäkin aika vauhdilla ja taitaapa tulla jonkin verran vettäkin.

No, voi voi, kun tuuli yltyy ja vieläkin yltyy. Pysyyköhän nyt melakaan enää kädessä. Takaa onneksi tulee, mutta antaa jo liiankin kovat vauhdit.

Alussa niin sileä ja valoisa tie oli nyt mustanpuhuva möyryävä kyntöpelto. Entä, jos törmäämme kiveen! Liian jännittävää, tätä ei ollut mainittu matkaohjelmassa – tuliko nyt viimeinen reissu.

Allekirjoittaneen mielestä kyseessä oli myrsky, mutta kokeneemmat sanoivat vain melko kovaksi tuuleksi(!). No, kaikki kuitenkin tarvitsimme Leukakivensaarten suomaa tyventä poukamaa tuon pikataipaleen jälkeen. Rauhallista kelluntaa … ihanaa. Ja aurinkokin jo näkyi taas.

Elämysmatkailua kerrakseen

Saaressa havaitsimme pienen maastopalon. Muodostimme oikeaoppisen ketjun ja lapoimme aikamme äyskärien kokoisia annoksia sauhuavien turvepartaiden tarpeisiin.

Savutus saatiin loppumaan, Palokunnalle tehtiin ilmoitus. VPK-homman ja ruokailun jälkeen päätimme painella kohti ”kotiluotoja” ja Joukon lupaamaa saunaa. Katsastelimme mennessämme vielä Evinsalon vastarannan mahdollisia leiriytymispaikkoja tulevia reissuja silmälläpitäen.

Teltat pystytettiin ja saunan makeista löylyista ja Kukkian kirkkaasta uimavedestä noustuamme nautimme Joukon tarjoamaa iltapalaa ja keittelimme teet. Kuutamo kaunisti iltamme nuotion äärellä. Kyllä oli elämysmatkailua kerrakseen. Syysyö oli lämmin.

Kuin välisoitto

Sunnuntaiaamuna heräsimme itsepintaiseen hiljaiseen sateeseen. Edellisenä päivänä olimme jo kokeneet säätilan kaikki ilmenemismuodot, olimme kuin suuren säädemonstraation nähneet. Nyt tuli tällainen, kuin välisoitto. Päiväretki olisi tänään lyhempi. Kotimatkakin vielä edessä. Ja huomenna maanantai!

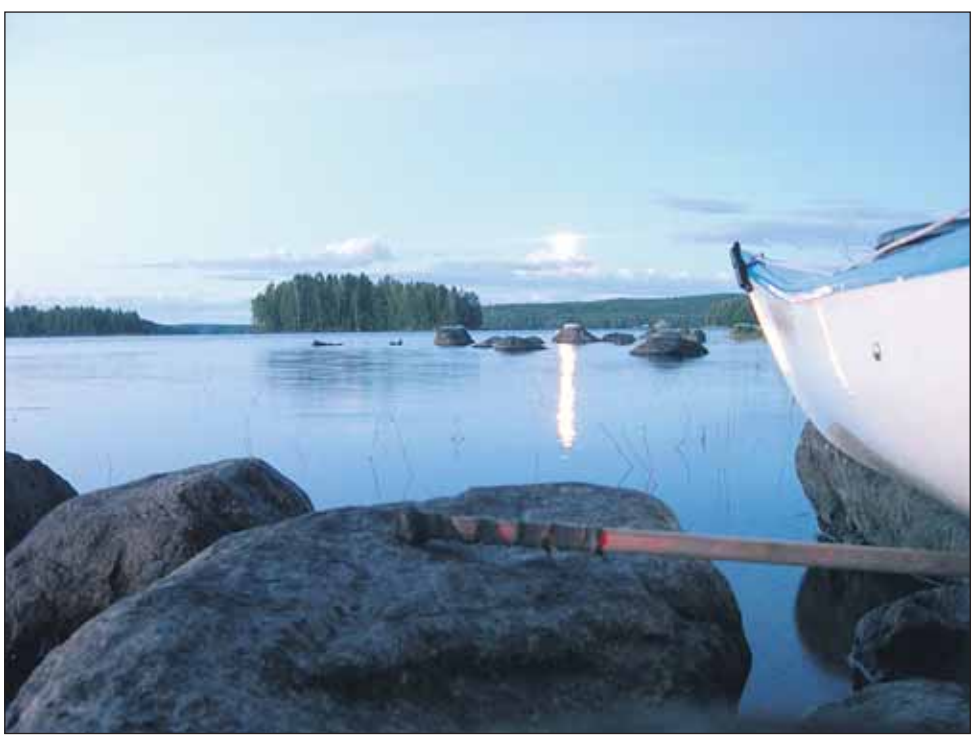
Päätimme bongata Kukkiajärven sokkeloisen eteläosan. Kapeiden ja kivisten Talvitiensuunlahden koskien kautta saavuimme Vuollekeskisen pikkuselän kautta Vihajärvelle. Vihajärven kautta näyttää olevan pääsy etelään Iso-Roineelle.

Maltoimme kuitenkin nyt olla sinne menemättä ja käännyimme takaisin Kylmälahden suulla suuren kalliopaaden juurella. Sopivasti se tihkusadekin loppui, niin, että tavarat saimme pakattua autoihin ihan kuivassa säässä.

Puutikkalan kyläkauppa toimii vanhassa viehättävässä puutalossa ja näyttääpä sieltä satunnaiselle ohikulkijalle löytyvän yhtä sun toista tarpeellista tavaraa. Meidän haaviimme tarttuivat ihanat, lämpimät savumuikut, jotka saimme nauttia kaupassa emännän raivattua meille pikku pöydän ja tuolit ikkunan ääreen. Kaupassa myytiin muuten myös vasta ilmestynyttä Anu Murron ja Pentti Linkolan kirjaa Kukkian linnuista. Myytävänä oli myös paikallishistoriasta kertovia lehtiä.

Kukkianjärvi oli todellakin kiehtova elämys kaikkine kivisine rantoineen ja saarineen – melkein kuin Turun saaristo. Kyllä Joukon passaa…

Muistiin merkitsi **Raija**



Syyskuun kuutamo; valmistautuminen yöpymiseen



Iltanuotiolla: Sirkka-Liisa, Sakari, Irma ja Mauno.

KORJAUS!

Tunturilatu-lehden vuoden 2008 ensimmäiseen numeroon ovat Ovtsilta päässet sivuille vahingossa vanhat kerhokuulumiset. Alla tuoreet Ritviksen terveiset.
Pahoittelen tapahtunutta ja pyydän anteeksi Ovtsilta ja erityisesti Ritvikseltä.
t. Satu

Tervehdys Keski-Suomesta jälleen uutta toimintavuotta aloittavat tunturilatulaiset!

Vuosi vaihtui eikä talvesta täällä oikein ole tietoakaan. Majapäivystys Ladun Majalla meni keskinäisen kahvittelun ja seurustelun merkeissä, vaikka nyt pitäisi olla kiireisin hiihtosesonki.

Ensimmäisessä kerhoillassa tehtiin muisteluretki Lapin kultamaille vanhojen 'elinkautisten' kultamiesten pariin. Monien retkien joukossa mm. kesällä 1982 ovtsilaiset retkeilivät Lemmenjoella ja kultaa vaskattiin. Vierailimme myös Kankaisen Pellen kämpällä Jäkälä-äytsillä. Oheisena tulee tässä teillekin Inarin leveä hymy vuosien takaa. Paikalla oli emäntänä edesmenneen Pellervon leski Hannele Kankainen tyttärensä Inarin ja suuren mustan koiran kanssa. Kultamaiden historian traagisimpia tapahtumia oli se kun isä-Pelle valmistautui seitsenkymppisenä elämänsä ensimmäisen isänpäivän viettoon marraskuussa 1980 ja ollessaan Muddusjärvellä kalastamassa joutui veden varaan eikä päässyt takaisin jäätyneestä vedestä liukkaaseen veneeseensä. Tottuneena uimarina hän lähti jäitä rikkoen uimaan kohti rantaa, mutta rantavedessä pakkanen kangisti hänet lopullisesti. - Pikku Inari on yhtä punatukkainen kuin isänsä ja hymykin yhtä valoisa.

Uusina teemoina kerhoilloissa tulemme perehtymään mm. Lapin jäkäliin ja myöhemmin keväällä tutustumisen kohteena ovat pohjoisen muut kasvit. Tekeillä on uusi kirja Lapin kasvistosta, josta saamme näin etukäteisnäytteitä. - Vaelluksia on tietysti luvassa. Näyttää siltä että Säteen Esan vetämästä pitkästä hiihtovaelluksesta maaliskuussa Käsivarresta Hettaan ja Susikyröön tulee totta. Muuten ovtsilaiset retkeilevät paikallisissa retkimaastoissa, ainakin Kulhanvuorelle. Kesän melontaretki tehdään merellä ja kajakeilla.



Seilin saari on yksi tutustumisen arvoinen paikka.

Haristupa on keskeinen kohde ympäri vuoden. Meillä on myös haaveena ulottaa talkootoimintaamme lähellä olevan Hitonhauta-rotkon kunnostamiseen. Pitkospuut ovat pahasti rapistuneet. Nykyisessä kunnossa mahtava luonnonmuodostelma on vaarallinen retkikohde. Toivomme Laukaan kunnan myötämielistä suhtautumista meidän avuntarjoukseemme.

Tunturiladun yhteisissä tapahtumissa ollaan taas mukana.

Iloista liikkumista teille kaikille!

Ritvis